Den Europæiske Unions

Tidende

L 336

58. årgang

Dansk udgave

Retsforskrifter

23. december 2015

Indhold

I *Lovgivningsmæssige retsakter*

DIREKTIVER

★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2436 af 16. december 2015 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker** [1] 1

II *Ikke-lovgivningsmæssige retsakter*

INTERNATIONALE AFTALER

★ **Rådets afgørelse (EU) 2015/2437 af 14. december 2015 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Kommissionen for Bevarelse af Sydlig Tun (CCSBT) om Unionens medlemskab af den udvidede kommission for konventionen om bevarelse af sydlig tun** 27

FORORDNINGER

★ **Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2438 af 12. oktober 2015 om fastsættelse af en udsmidsplan for visse fiskerier efter demersale arter i de nordvestlige farvande** 29

★ **Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2439 af 12. oktober 2015 om fastsættelse af en udsmidsplan for visse fiskerier efter demersale arter i de sydvestlige farvande** 36

★ **Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2440 af 22. oktober 2015 om fastsættelse af en udsmidsplan for visse fiskerier efter demersale arter i Nordsøen og i EU-farvande i ICES-afsnit IIa** 42

[1] EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

★ **Kommissionens forordning (EU) 2015/2441 af 18. december 2015 om ændring af forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 for så vidt angår IAS 27** [1] 49

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2442 af 22. december 2015 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 54

AFGØRELSER

★ **Rådets afgørelse (EU) 2015/2443 af 11. december 2015 om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i associeringsrådet, som er nedsat ved associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Moldova på den anden side, vedrørende denne associeringsaftales afsnit V** 56

★ **Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/2444 af 17. december 2015 om standardbestemmelser for medlemsstaternes forelæggelse af nationale programmer for udryddelse, bekæmpelse og overvågning af dyresygdomme og zoonoser med henblik på EU-tilskud og om ophævelse af beslutning 2008/425/EF** *(meddelt under nummer C(2015) 9192)* [1] 59

RETSAKTER VEDTAGET AF ORGANER OPRETTET VED INTERNATIONALE AFTALER

★ **Associeringsrådet EU-Republikken Moldovas afgørelse nr. 1/2015 af 18. december 2015 om anvendelsen af afsnit V i associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Moldova på den anden side på hele Republikken Moldovas område [2015/2445]** 93

[1] EØS-relevant tekst

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2015/2436

af 16. december 2015

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker

(omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der bør foretages en række ændringer af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF ([3]). Direktivet bør af klarhedshensyn omarbejdes.

(2) Direktiv 2008/95/EF har harmoniseret centrale bestemmelser i den materielle varemærkelovgivning, som på tidspunktet for vedtagelsen blev anset for på den mest direkte måde at påvirke det indre markeds funktionsmåde ved at hindre den frie bevægelighed for varer og den frie udveksling af tjenesteydelser i Unionen.

(3) Varemærkebeskyttelsen i medlemsstaterne fungerer parallelt med den beskyttelse, der findes på EU-plan gennem EU-varemærker, som har ensartet karakter og er gyldige i hele Unionen som fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 ([4]). Sameksistensen og afbalancering af varemærkesystemer på nationalt plan og EU-plan er i realiteten en hjørnesten i Unionens tilgang til beskyttelsen af den intellektuelle ejendomsret.

(4) I forlængelse af Kommissionens meddelelse af 16. juli 2008 om en europæisk strategi for industriel ejendomsret har Kommissionen gennemført en omfattende evaluering af, hvordan varemærkesystemet fungerer i Europa som helhed, på EU-plan og på nationalt plan samt de indbyrdes forbindelser mellem disse.

([1]) EUT C 327 af 12.11.2013, s. 42.
([2]) Europa-Parlamentets holdning af 25.2.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 10.11.2015 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af 15.12.2015.
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT L 299 af 8.11.2008, s. 25).
([4]) Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker (EUT L 78 af 24.3.2009, s. 1).

(5) I sine konklusioner af 25. maj 2010 vedrørende den kommende revision af varemærkeordningen i Den Europæiske Union opfordrede Rådet Kommissionen til at forelægge forslag til revision af forordning (EF) nr. 207/2009 og direktiv 2008/95/EF. Revisionen af nævnte direktiv bør omfatte foranstaltninger til at opnå større overensstemmelse med forordning (EF) nr. 207/2009, hvilket således vil reducere antallet af divergerende områder i varemærkesystemet i Europa som helhed, idet national varemærkebeskyttelse samtidig bevares som en attraktiv mulighed for ansøgere. I denne sammenhæng bør komplementariteten mellem EU-varemærkesystemet og de nationale varemærkesystemer sikres.

(6) Kommissionen konkluderede i sin meddelelse af 24. maj 2011 med titlen: »Et indre marked for intellektuelle ejendomsrettigheder«, at det for at leve op til det stadig stærkere krav fra de berørte parters side om hurtigere, bedre og mere strømlinede varemærkeregistreringssystemer, som også er mere konsistente, brugervenlige, offentligt tilgængelige og teknisk up-to-date, er nødvendigt at modernisere varemærkesystemet i hele Unionen samt at tilpasse det til internettidsalderen.

(7) Det fremgår af en høring og evaluering, der har fundet sted inden for rammerne af dette direktiv, at der på trods af den tidligere delvise harmonisering af national ret fortsat findes områder, hvor yderligere harmonisering kan have en positiv indvirkning på konkurrenceevnen og væksten.

(8) For at opfylde målet om at fremme og skabe et velfungerende indre marked og for at lette erhvervelse og beskyttelse af varemærker i Unionen til gavn for europæiske virksomheders, navnlig små og mellemstore virksomheders, vækst og konkurrenceevne er det nødvendigt at gå ud over den begrænsede indbyrdes tilnærmelse, som blev opnået på grundlag af direktiv 2008/95/EF, og udvide den indbyrdes tilnærmelse til andre aspekter af den materielle varemærkeret, der gælder for varemærker, som er beskyttet ved registrering i henhold til forordning (EF) nr. 207/2009.

(9) For at gøre det nemmere at opnå og administrere registrering af varemærker i hele Unionen er det vigtigt ikke blot at tilnærme de materielle retsregler, men også procedurereglerne. Derfor bør de vigtigste procedureregler for registrering af varemærker i medlemsstaterne og i EU-varemærkesystemet tilpasses hinanden. Hvad angår procedurer i henhold til national ret, er det tilstrækkeligt at fastlægge de generelle principper, hvormed det overlades til medlemsstaterne at fastsætte nærmere regler.

(10) Det er af afgørende betydning at sikre, at registrerede varemærker nyder samme beskyttelse under alle medlemsstaternes retssystemer. I tråd med den omfattende beskyttelse, der ydes til velkendte EU-varemærker i Unionen, bør der også på nationalt plan gives omfattende beskyttelse til alle registrerede velkendte varemærker i den pågældende medlemsstat.

(11) Dette direktiv bør ikke gribe ind i medlemsstaternes fortsatte mulighed for at beskytte de ved brug erhvervede varemærker, men kun indeholde bestemmelser om disse varemærker, for så vidt angår deres forhold til de ved registrering erhvervede varemærker.

(12) Virkeliggørelsen af målene for denne indbyrdes tilnærmelse af lovgivning forudsætter, at et registreret varemærkes erhvervelse og bevarelse i princippet underkastes de samme betingelser i samtlige medlemsstater.

(13) Med henblik herpå bør der udarbejdes en liste med eksempler på tegn, der kan udgøre et varemærke, hvis de kan anvendes til at adskille en virksomheds varer eller tjenesteydelser fra andre virksomheders. For at opfylde målene for varemærkeregistreringssystemet, nemlig at opnå retssikkerhed og sikre god forvaltning, er det også vigtigt at kræve, at det pågældende tegn er af en sådan art, at det kan gengives på en måde, der er klar, præcis, kan stå alene, let tilgængelig, forståelig, bestandig og objektiv. Det bør derfor være tilladt at gengive et tegn på enhver passende måde under anvendelse af alment tilgængelig teknologi og således ikke nødvendigvis med grafiske midler, så længe gengivelsen giver tilstrækkelige garantier i den henseende.

(14) Hindringer for registrering eller ugyldighedsgrunde, for så vidt angår selve varemærket, herunder at det mangler det fornødne særpræg, eller for så vidt angår konflikter mellem varemærket og ældre rettigheder, bør desuden angives på udtømmende vis, også selv om visse af disse grunde blot nævnes som en mulighed for medlemsstaterne, der således kan bevare eller medtage dem i deres lovgivning.

(15) For at sikre, at de forskellige niveauer af beskyttelse af geografiske betegnelser i medfør af EU-lovgivningen og national ret anvendes på ensartet og udtømmende vis ved undersøgelsen af de absolutte og de relative hindringer for registrering i hele Unionen, bør dette direktiv omfatte de samme bestemmelser vedrørende geografiske betegnelser som forordning (EF) nr. 207/2009. Det er desuden hensigtsmæssigt at sikre, at omfanget af absolutte hindringer udvides til også at omfatte beskyttede traditionelle benævnelser for vin og garanterede traditionelle specialiteter.

(16) Den af det registrerede varemærke ydede beskyttelse, hvis funktion navnlig er at sikre varemærkets funktion som angivelse af oprindelse, bør være fuldstændig i tilfælde af, at der er sammenfald mellem varemærket og det tilhørende tegn samt mellem varerne eller tjenesteydelserne. Beskyttelsen bør ligeledes gælde i tilfælde af lighed mellem varemærket og tegnet samt mellem varerne eller tjenesteydelserne. Det er nødvendigt at fortolke begrebet lighed på baggrund af risikoen for forveksling. Det bør være en udtrykkelig betingelse for beskyttelsen, at der er risiko for forveksling, hvilket må vurderes på grundlag af adskillige faktorer, herunder navnlig i hvor høj grad varemærket er kendt på markedet, den association, som det anvendte eller registrerede tegn fremkalder, lighedsgraden mellem varemærket og tegnet samt mellem de pågældende varer eller tjenesteydelser. Spørgsmålet om, hvordan en risiko for forveksling kan konstateres, navnlig bevisbyrden i den forbindelse, bør henhøre under de nationale retsplejeregler, som direktivet ikke bør berøre.

(17) For at opnå retssikkerhed og fuld overensstemmelse med prioritetsprincippet, i henhold til hvilket et registreret ældre varemærke har forrang for senere registrerede varemærker, er det nødvendigt at fastsætte, at håndhævelsen af rettigheder, der er knyttet til varemærket, ikke bør berøre indehaverrettigheder, der er erhvervet inden varemærkets ansøgnings- eller prioritetsdato. En sådan tilgang er i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1, i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder af 15. april 1994 (»TRIPS-aftalen«).

(18) Det er hensigtsmæssigt at fastsætte, at en krænkelse af et varemærke kun kan konstateres, hvis det etableres, at det krænkende mærke eller tegn anvendes i erhvervsmæssigt øjemed med henblik på at adskille varer eller tjenesteydelser. Anvendelse af tegnet med henblik på andet end at adskille varer eller tjenesteydelser bør være underlagt bestemmelserne i national ret.

(19) Begrebet krænkelse af et varemærke bør også omfatte anvendelse af tegnet som et handelsnavn eller lignende betegnelse, når en sådan anvendelse foretages med henblik på at adskille varer eller tjenesteydelser.

(20) For at opnå retssikkerhed og fuld overensstemmelse med særlig EU-lovgivning er det hensigtsmæssigt at fastsætte, at indehaveren af et varemærke bør have ret til at forbyde tredjemand at bruge et tegn i sammenlignende reklame, når denne sammenlignende reklame er i strid med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF ([1]).

(21) For at styrke varemærkebeskyttelsen og bekæmpe forfalskning mere effektivt og i overensstemmelse med medlemsstaternes internationale forpligtelser inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen (WTO), navnlig artikel V i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel om transitfrihed og, med hensyn til generiske lægemidler, »erklæringen om TRIPS-aftalen og folkesundhed«, der blev vedtaget af WTO-ministerkonferencen i Doha den 14. november 2001, bør indehaveren af et varemærke have ret til at forhindre, at tredjemand i erhvervsmæssigt øjemed fører varer ind i den medlemsstat, hvor varemærket er registreret, uden at disse overgår til fri omsætning dér, hvis sådanne varer kommer fra tredjelande og uden tilladelse er forsynet med et varemærke, som er identisk eller i det væsentlige er identisk med det varemærke, der er registreret for sådanne varer.

(22) Med henblik herpå bør det være tilladt for varemærkeindehavere at forhindre indførsel af krænkende varer og placering heraf i alle toldsituationer, herunder navnlig transit, omladning, oplagring, frizoner, midlertidig opbevaring, aktiv forædling eller midlertidig indførsel, også når sådanne varer ikke er bestemt til at blive markedsført i den pågældende medlemsstat. Ved udførelsen af toldkontroller bør toldmyndighederne anvende de beføjelser og procedurer, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 ([2]), også på anmodning af rettighedshaverne. Toldmyndighederne bør navnlig udføre den relevante kontrol på grundlag af risikoanalysekriterier.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 21).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 af 12. juni 2013 om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 (EUT L 181 af 29.6.2013, s. 15).

(23) For at forlige behovet for at sikre en effektiv håndhævelse af varemærkerettigheder med behovet for at undgå hindringer for den frie handel med lovlige varer bør varemærkeindehaverens rettigheder bortfalde, hvis klarereren eller ihændehaveren af varerne under den efterfølgende retssag ved den retlige myndighed eller anden myndighed, der er kompetent til at træffe en materiel afgørelse om, hvorvidt det registrerede varemærke er blevet krænket, kan bevise, at indehaveren af det registrerede varemærke ikke har ret til at forbyde markedsføringen af varerne i det endelige bestemmelsesland.

(24) Artikel 28 i forordning (EU) nr. 608/2013 fastsætter, at en rettighedshaver er erstatningsansvarlig over for ihændehaveren af varerne, hvis det bl.a. senere fastslås, at de pågældende varer ikke krænker en intellektuel ejendomsrettighed.

(25) Der bør træffes hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik på at sikre en smidig transit af generiske lægemidler. Hvad angår internationale fællesnavne (INN) som globalt anerkendte generiske navne for aktive stoffer i farmaceutiske præparater, er det afgørende at tage behørigt hensyn til de eksisterende begrænsninger af varemærkerettighedernes virkning. Indehaveren af et varemærke bør derfor ikke have ret til at forhindre tredjemand i at bringe varer ind i en medlemsstat, hvor varemærket er registreret, uden at disse overgår til fri omsætning dér, baseret på ligheder mellem det pågældende INN for det virksomme stof i lægemidlerne og varemærket.

(26) For at give indehavere af registrerede varemærker mulighed for at bekæmpe forfalskning mere effektivt, bør de have ret til at forbyde anbringelse af et krænkende varemærke på varer og visse forberedende handlinger, der udføres forud for en sådan anbringelse.

(27) De enerettigheder, der er knyttet til et varemærke, bør ikke give indehaveren ret til at forbyde tredjemands brug af tegn eller angivelser, der anvendes på loyal vis og således i overensstemmelse med god markedsføringsskik. For at skabe lige vilkår for handelsnavne og varemærker i betragtning af, at handelsnavne regelmæssigt gives ubegrænset beskyttelse i forhold til yngre varemærker, bør en sådan anvendelse kun anses for at omfatte anvendelse af tredjemands personnavn. Denne anvendelse bør endvidere i almindelighed tillade anvendelsen af deskriptive eller ikkedistinktive tegn eller angivelser. Indehaveren bør desuden ikke have ret til at forhindre den loyale og redelige brug af mærket med henblik på at identificere eller henvise til de pågældende varer eller tjenesteydelser som værende indehaverens varer eller tjenesteydelser. Tredjemands anvendelse af et varemærke med henblik på at henlede forbrugerens opmærksomhed på videresalg af ægte varer, der oprindelig blev solgt af eller med samtykke fra indehaveren af varemærket i Unionen, bør anses for loyale, så længe den samtidig er i overensstemmelse med god markedsføringsskik. Tredjemands anvendelse af et varemærke med henblik på kunstneriske udtryk bør anses for loyale, så længe den samtidig er i overensstemmelse med god markedsføringsskik. Desuden bør dette direktiv anvendes på en måde, som sikrer fuld respekt for de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, navnlig ytringsfriheden.

(28) Det følger af princippet om fri bevægelighed for varer, at indehaveren af et varemærke ikke bør have ret til at forbyde tredjemand at anvende varemærket i forbindelse med varer, der af indehaveren eller med dennes samtykke er bragt i omsætning i Unionen under dette varemærke, medmindre indehaveren har en rimelig grund til at modsætte sig fortsat markedsføring af de pågældende varer.

(29) Det er af hensyn til retssikkerheden vigtigt at fastsætte, uden at præjudicere indehaveren af et ældre varemærkes interesser, at indehaveren af et ældre varemærke ikke længere kan anmode om, at et varemærke, der er yngre end dennes varemærke, erklæres ugyldigt, eller modsætte sig anvendelsen af dette varemærke, hvis den pågældende indehaver bevidst i en længere periode har tålt, at dette anvendes, medmindre der er ansøgt om registrering af det yngre varemærke i ond tro.

(30) For at opnå retssikkerhed og beskytte lovligt erhvervede varemærkerettigheder er det hensigtsmæssigt og nødvendigt— med forbehold af princippet om, at det yngre varemærke ikke kan håndhæves over for det ældre varemærke— at fastsætte, at indehavere af ældre varemærker ikke bør have ret til at opnå afslag på eller ugyldiggørelse af eller modsætte sig anvendelsen af et yngre mærke, hvis dette yngre varemærke er erhvervet på et tidspunkt, hvor det ældre varemærke kunne erklæres ugyldigt eller fortabes, f.eks. fordi det endnu ikke havde opnået særpræg gennem indarbejdelse, eller hvis det ældre varemærke ikke ville kunne håndhæves mod det yngre varemærke, fordi de nødvendige betingelser ikke var til stede, f.eks. når det ældre varemærke endnu ikke er velkendt.

(31) Varemærker opfylder kun deres formål, som er at adskille varer eller tjenesteydelser og give forbrugerne mulighed for at træffe et informeret valg, når de faktisk anvendes på markedet. Kravet om brug, er også nødvendigt for at reducere antallet af varemærker, der registreres og beskyttes i Unionen, og derved også antallet af konflikter imellem disse. Det er derfor særdeles vigtigt at kræve, at de registrerede varemærker rent faktisk bruges i forbindelse med de varer eller tjenesteydelser, for hvilke de er registreret, eller at de kan fortabes, hvis de ikke bruges i den forbindelse inden for en frist på fem år fra datoen for registreringsprocedurens afslutning.

(32) Et registreret varemærke bør derfor kun beskyttes, for så vidt det faktisk anvendes, og et registreret ældre varemærke bør ikke give indehaveren ret til at gøre indsigelse mod eller ugyldiggøre et yngre varemærke, hvis den pågældende indehaver ikke rent faktisk har anvendt sit varemærke. Medlemsstaterne bør endvidere fastsætte bestemmelse om, at et varemærke ikke på gyldig vis kan påberåbes i en sag om varemærkekrænkelse, hvis det som følge af en påstand fastslås, at varemærket kan fortabes, eller, når sagen anlægges mod en senere rettighed, kunne fortabes på det tidspunkt, hvor den senere rettighed blev opnået.

(33) Det er hensigtsmæssigt at fastsætte, at når der sker påberåbelse af anciennitet for et nationalt mærke eller et varemærke, der er registreret i henhold til internationale ordninger med retsvirkning i medlemsstaten, i forhold til et EU-varemærke, og der efterfølgende er blevet givet afkald på det mærke, der danner grundlag for påberåbelsen af anciennitet, eller det er ladet bortfalde, vil gyldigheden af det pågældende mærke stadig kunne anfægtes. En sådan anfægtelse bør begrænses til situationer, hvor mærket kunne være blevet erklæret ugyldigt eller fortabt på det tidspunkt, hvor det blev slettet af registret.

(34) For at sikre sammenhæng og for at fremme den erhvervsmæssige udnyttelse af varemærker i Unionen bør de gældende regler for varemærker som genstand for ejendomsret i det omfang, det er hensigtsmæssigt, bringes på linje med dem, der allerede er indført for EU-varemærker, og de bør indeholde regler om tildeling og overdragelse, licens, tingslige rettigheder og tvangsfuldbyrdelse.

(35) Kollektivvaremærker har vist sig at være et nyttigt redskab for at fremme varer eller tjenesteydelser med specifikke fælles egenskaber. Det er derfor hensigtsmæssigt at sikre, at nationale kollektivvaremærker er omfattet af regler svarende til de regler, der gælder for EU-kollektivmærker.

(36) For at forbedre og fremme adgangen til varemærkebeskyttelse og for at øge retssikkerhed og retlig forudsigelighed bør proceduren for registrering af varemærker i medlemsstaterne være effektiv og gennemsigtig, ligesom den bør foretages efter regler svarende til dem, der gælder for EU-varemærker.

(37) For at opnå retssikkerhed med hensyn til beskyttelsesomfanget for varemærkerettigheder og fremme adgangen til varemærkebeskyttelse bør angivelsen og klassificeringen af varer og tjenesteydelser, der er omfattet af en varemærkeansøgning, følge de samme regler i alle medlemsstater, ligesom de bør rettes ind efter dem, der gælder for EU-varemærker. For at gøre det muligt for de kompetente myndigheder og de økonomiske aktører at fastslå omfanget af den varemærkebeskyttelse, der søges, alene på grundlag af ansøgningen, bør angivelsen af varer og tjenesteydelser være tilstrækkelig klar og præcis. Generelle begreber bør fortolkes således, at de kun omfatter varer og tjenesteydelser, som tydeligt er omfattet af ordene i deres bogstavelige forstand. Af hensyn til klarheden og retssikkerheden bør medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret og Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret i samarbejde med hinanden bestræbe sig på at udarbejde en liste, som afspejler deres respektive administrative praksis med hensyn til klassificering af varer og tjenesteydelser.

(38) For at sikre en effektiv varemærkebeskyttelse bør medlemsstaterne give adgang til en effektiv administrativ indsigelsesprocedure, der som minimum giver indehaveren af ældre varemærkerettigheder og enhver person, der i henhold til den relevante lovgivning har adgang til at udøve de rettigheder, som hidrører fra en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, mulighed for at gøre indsigelse mod registreringen af et varemærke. For desuden at give adgang til effektive midler til at opnå fortabelse af varemærker eller erklære dem ugyldige bør medlemsstaterne indføre en administrativ procedure for fortabelse eller ugyldiggørelse inden for gennemførelsesperioden på syv år efter dette direktivs ikrafttræden.

(39) Det er ønskeligt, at medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret og Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret samarbejder med hinanden og med Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret vedrørende alle aspekter af registreringen og administrationen af varemærker for at fremme konvergens mellem praksis og redskaber, såsom udarbejdelse og ajourføring af fælles eller forbundne databaser og portaler for høring og søgning. Medlemsstaterne bør endvidere sikre, at deres kontorer samarbejder med hinanden og med Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret inden for alle andre områder af deres aktiviteter, der er relevante for beskyttelse af varemærker i Unionen.

(40) Dette direktiv bør ikke udelukke, at varemærkerne underkastes andre af medlemsstaternes retsregler end varemærkeretten, såsom bestemmelser om illoyal konkurrence, erstatningsansvar eller forbrugerbeskyttelse.

(41) Medlemsstaterne er bundet af Pariserkonventionen om beskyttelse af industriel ejendomsret (»Pariserkonventionen«) og TRIPS-aftalen. Det er nødvendigt, at dette direktiv er i fuldstændig overensstemmelse med denne konvention og denne aftale. De af medlemsstaternes forpligtelser, der er en følge af denne konvention og denne aftale, bør ikke berøres af dette direktiv. I givet fald bør artikel 351, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde finde anvendelse.

(42) Målene for dette direktiv, nemlig at fremme og skabe et velfungerende indre marked og at lette registreringen, administrationen og beskyttelsen af varemærker i Unionen til gavn for væksten og konkurrenceevnen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(43) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF [1] regulerer den behandling af personoplysninger, der udføres i medlemsstaterne inden for rammerne af nærværende direktiv.

(44) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 [2] og afgav en udtalelse den 11. juli 2013.

(45) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til det tidligere direktiv. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, der er uændrede, følger af det tidligere direktiv.

(46) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser i henhold til direktiv 2008/95/EF med hensyn til fristen for gennemførelse af Rådets direktiv 89/104/EØF [3] i national ret som fastsat i bilag I, del B, til direktiv 2008/95/EF —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL 1

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

Dette direktiv finder anvendelse på ethvert varemærke for varer og tjenesteydelser, der er genstand for registrering eller en ansøgning om registrering i en medlemsstat som et individuelt varemærke, et garanti- eller certificeringsmærke eller et kollektivmærke, eller som er genstand for en registrering eller en ansøgning om registrering hos Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret eller for en international registrering med retsvirkning i en medlemsstat.

---

[1] Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

[2] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

[3] Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT L 40 af 11.2.1989, s. 1).

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

a) »kontor«: det centrale kontor for industriel ejendomsret i den medlemsstat eller Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret, der varetager registrering af varemærker

b) »register«: et kontors varemærkeregister.

KAPITEL 2

MATERIEL VAREMÆRKERET

AFDELING 1

Tegn, der kan udgøre et varemærke

Artikel 3

Tegn, der kan udgøre et varemærke

Et varemærke kan bestå af alle tegn, navnlig ord, herunder personnavne, eller afbildninger, bogstaver, tal, farver, varens form eller vareemballagens form eller lyde, for så vidt disse er egnede til at:

a) adskille en virksomheds varer eller tjenesteydelser fra andre virksomheders, og

b) blive gengivet i registret på en måde, der gør det muligt for de kompetente myndigheder og offentligheden at fastslå den klare og præcise genstand for den beskyttelse, som dets indehaver indrømmes.

AFDELING 2

Hindringer for registrering eller ugyldighedsgrunde

Artikel 4

Absolutte hindringer for registrering eller ugyldighedsgrunde

1. Følgende kan ikke registreres eller kan, hvis registreret, erklæres ugyldigt:

a) tegn, som ikke kan udgøre et varemærke

b) varemærker, som mangler fornødent særpræg

c) varemærker, som udelukkende består af tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varernes eller tjenesteydelsernes art, beskaffenhed, mængde, anvendelse, værdi, geografiske oprindelse eller tidspunktet for varernes fremstilling eller for præstationen af tjenesteydelsen eller andre egenskaber ved varerne eller tjenesteydelserne

d) varemærker, som udelukkende består af tegn eller angivelser, der i daglig sprogbrug eller efter redelig og almindelig markedsføringsskik er blevet almindelige som betegnelse for varerne eller tjenesteydelserne

e) tegn, som udelukkende består af

   i) formen eller en anden egenskab, der følger af varernes egen karakter

   ii) formen eller en anden egenskab ved varer, som er nødvendig for at opnå et teknisk resultat

   iii) formen eller en anden egenskab, der giver varerne en væsentlig værdi

f) varemærker, som strider mod den offentlige orden eller sædelighed

g) varemærker, som har en sådan karakter, at de vil kunne vildlede offentligheden, f.eks. med hensyn til varens eller tjenesteydelsens art, beskaffenhed eller geografiske oprindelse

h) varemærker, der ikke er godkendt af de kompetente myndigheder, og som skal afslås eller ophæves i henhold til artikel 6b i Pariserkonventionen

i) varemærker, som er udelukket fra registrering i henhold til EU-lovgivningen eller national ret i den pågældende medlemsstat eller internationale aftaler, i hvilke Unionen eller den pågældende medlemsstat er part, og som giver beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser

j) varemærker, som er udelukket fra registrering i henhold til EU-lovgivningen eller internationale aftaler, i hvilke Unionen er part, og som giver beskyttelse af traditionelle benævnelser for vin

k) varemærker, som er udelukket fra registrering i henhold til EU-lovgivningen eller internationale aftaler, i hvilke Unionen er part, og som giver beskyttelse af garanterede traditionelle specialiteter

l) varemærker, der består af eller i deres væsentlige elementer gengiver en ældre plantesortsbetegnelse, der er registreret i overensstemmelse med EU-lovgivningen eller national ret i den pågældende medlemsstat eller internationale aftaler, i hvilke Unionen eller den pågældende medlemsstat er part, og som giver beskyttelse af plantesortsrettigheder og vedrører plantesorter af samme eller nært beslægtede arter.

2. Et varemærke kan erklæres ugyldigt, hvis ansøgeren har ansøgt om registrering af et varemærke i ond tro. En medlemsstat kan desuden fastsætte, at et sådant varemærke ikke kan registreres.

3. En medlemsstat kan fastsætte, at et varemærke ikke kan registreres eller, hvis registreret, kan erklæres ugyldigt, i det omfang:

a) brugen af dette varemærke kan forbydes i henhold til anden lovgivning end varemærkeretten i den pågældende medlemsstat eller Unionen

b) varemærket omfatter et tegn af stor symbolsk værdi, navnlig et religiøst symbol

c) varemærket omfatter andre tegn, emblemer og våben end de i artikel 6b i Pariserkonventionen omhandlede, som har offentlig interesse, medmindre deres registrering er blevet tilladt af den kompetente myndighed efter medlemsstatens ret.

4. Et varemærke må ikke udelukkes fra registrering efter stk. 1, litra b), c) eller d), hvis det inden datoen for ansøgning om registrering, som følge af den brug, der er gjort deraf, har fået fornødent særpræg. Et varemærke kan ikke erklæres ugyldigt af samme grunde, hvis det inden datoen for begæringen om ugyldighed, som følge af den brug, der er gjort deraf, har fået fornødent særpræg.

5. En medlemsstat kan fastsætte bestemmelse om, at stk. 4 også skal gælde, når særpræget først opnås efter datoen for ansøgning om registrering, men før registreringsdatoen.

Artikel 5

Relative hindringer for registrering eller ugyldighedsgrunde

1. Et varemærke kan ikke registreres eller kan, hvis det er registreret, erklæres ugyldigt, hvis:

a) det er identisk med et ældre varemærke, og de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket er ansøgt om registrering af eller er registreret, er identiske med de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det ældre varemærke er beskyttet

b) der i offentlighedens bevidsthed er risiko for forveksling, herunder at der er en forbindelse med det ældre varemærke, fordi det yngre varemærke er identisk med eller ligner det ældre varemærke, og varerne eller tjenesteydelserne er identiske eller lignende.

2. Ved de i stk. 1 omhandlede »ældre varemærker« forstås:

a) varemærker af følgende kategorier med en dato for ansøgning om registrering, der ligger før datoen for ansøgning om registrering af varemærket, i givet fald under hensyntagen til den prioritet, der gøres gældende til støtte for disse varemærker:

   i) EU-varemærker

   ii) varemærker, der er registreret i den pågældende medlemsstat eller, for så vidt angår Belgien, Luxembourg eller Nederlandene, hos Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret

   iii) varemærker, som er registreret i henhold til internationale ordninger med virkning i den pågældende medlemsstat

b) EU-varemærker, for hvilke der i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 207/2009 med fuld ret påberåbes anciennitet i forhold til et af de i litra a), nr. ii) og iii), omhandlede varemærker, også selv om der er givet afkald på sidstnævnte, eller det er ladet bortfalde

c) ansøgninger om de under litra a) og b) omhandlede varemærker med forbehold af deres registrering

d) varemærker, som på datoen for ansøgning om registrering af varemærket eller, i givet fald, om den prioritet, der gøres gældende til støtte for ansøgningen om registrering af varemærket, er »vitterlig kendt« i den pågældende medlemsstat i den i Pariserkonventionens artikel 6a angivne betydning.

3. Et varemærke kan endvidere ikke registreres eller kan, hvis registreret, erklæres ugyldigt, såfremt:

a) det er identisk med eller ligner et ældre varemærke, uanset om de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er ansøgt eller er registreret, er identiske med, ligner eller ikke ligner dem, for hvilke det ældre varemærke er registreret, når det ældre varemærke er velkendt i den medlemsstat, for hvilken der ansøges om registrering, eller i hvilken varemærket er registreret, eller i tilfælde af et EU-varemærke, er velkendt i Unionen, og brugen af det yngre varemærke uden rimelig grund ville medføre en utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé, eller sådan brug ville skade dette særpræg eller renommé

b) varemærkeindehaverens agent eller repræsentant ansøger om registrering af varemærket i eget navn uden indehaverens samtykke, medmindre agenten eller repræsentanten kan retfærdiggøre for sin handling

c) og i det omfang, i henhold til EU-lovgivningen eller den pågældende medlemsstats ret, som giver beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser,

   i) der allerede er indgivet en ansøgning om en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse i overensstemmelse med EU-lovgivningen eller den pågældende medlemsstats ret før datoen for ansøgning om registrering af varemærket eller datoen for den prioritet, der gøres gældende til støtte for ansøgningen, med forbehold af dets senere registrering

   ii) oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse giver den person, der i henhold til den relevante lovgivning har adgang til at udøve de rettigheder, som hidrører herfra, ret til at forbyde brugen af et yngre varemærke.

4. En medlemsstat kan fastsætte bestemmelse om, at et varemærke ikke kan registreres eller, hvis registreret, kan erklæres ugyldigt, hvis og i det omfang:

a) der er erhvervet rettigheder til et ikkeregistreret varemærke eller til et andet i erhvervsmæssigt øjemed anvendt tegn før datoen for ansøgning om registrering af det yngre varemærke eller datoen for den prioritet, der gøres gældende til støtte for ansøgningen om registrering af det yngre varemærke, og der til det ikkeregistrerede varemærke eller til det andet tegn er knyttet en ret for indehaveren til at forbyde anvendelsen af et yngre varemærke

b) der kan nedlægges forbud mod brug af varemærket på grundlag af en anden ældre rettighed end de i stk. 2 og i nærværende stykkes litra a) omhandlede rettigheder, herunder navnlig:

   i) retten til et navn

   ii) retten til et portræt

   iii) en ophavsret

   iv) en industriel ejendomsret

c) varemærket kan forveksles med et ældre varemærke, der er beskyttet i udlandet, forudsat at ansøgeren var i ond tro på datoen for indgivelsen af ansøgningen.

5. Medlemsstaterne sikrer, at der under passende omstændigheder ikke er en forpligtelse til at afslå registrering eller erklære varemærket ugyldigt, når indehaveren af det ældre varemærke eller andre ældre rettigheder giver sit samtykke til registreringen af det yngre mærke.

6. Enhver medlemsstat kan uanset stk. 1-5 fastsætte bestemmelse om, at de hindringer for registrering eller ugyldighedsgrunde, der var gældende i den pågældende medlemsstat inden ikrafttrædelsesdatoen for de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktiv 89/104/EØF, skal finde anvendelse på varemærker, der er anmeldt inden denne dato.

Artikel 6

Efterfølgende konstatering af et varemærkes ugyldighed eller fortabelse

Når ancienniteten af et nationalt varemærke eller et varemærke, der er registreret i henhold til internationale ordninger med virkning i medlemsstaten, og der er givet afkald på det eller det er ladet bortfalde, påberåbes for et EU-varemærke, kan ugyldigheden eller fortabelsen af det varemærke, der udgør grundlaget for påberåbelsen af anciennitet, konstateres efterfølgende, såfremt ugyldigheden eller fortabelsen kunne have været erklæret på det tidspunkt, hvor der blev givet afkald på mærket eller det bortfaldt. I så fald har ancienniteten ikke længere nogen virkning.

Artikel 7

Hindringer for registrering eller ugyldighedsgrunde for visse varer eller tjenesteydelser

Såfremt der kun er hindringer for registrering af varemærket eller grunde til dets ugyldighed for en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke et varemærke søges eller er blevet registreret, skal varemærket kun udelukkes fra registrering eller erklæres ugyldigt, for så vidt angår de pågældende varer eller tjenesteydelser.

Artikel 8

Mangel på særpræg eller renommé for et ældre varemærke, der forhindrer et registreret varemærkes ugyldighed

En begæring om ugyldighed på grundlag af et ældre varemærke kan ikke imødekommes på datoen for begæringen om ugyldiggørelse, hvis den ikke ville være blevet imødekommet på ansøgnings- eller prioritetsdatoen for det yngre varemærke af en af følgende grunde:

a) det ældre varemærke, der kan erklæres ugyldigt i henhold til artikel 4, stk. 1, litra b), c) eller d), endnu ikke havde fået fornødent særpræg som omhandlet i artikel 4, stk. 4

b) begæringen om ugyldighed er baseret på artikel 5, stk. 1, litra b), og det ældre varemærke endnu ikke havde fået fornødent særpræg til at støtte en konklusion om risiko for forveksling i henhold til artikel 5, stk. 1, litra b)

c) begæringen om ugyldighed er baseret på artikel 5, stk. 3, litra a), og det ældre varemærke endnu ikke havde opnået et renommé, jf. artikel 5, stk. 3, litra a).

Artikel 9

Fortabelse af retten til at anmode om ugyldiggørelse på grund af passivitet

1. En indehaver af et af de i artikel 5, stk. 2, eller artikel 5, stk. 3, litra a), omhandlede ældre varemærker, som i en medlemsstat i fem på hinanden følgende år har tålt og været bekendt med brugen af et yngre varemærke, der er registreret i denne medlemsstat, har ikke længere under henvisning til det ældre varemærke ret til at begære dette yngre varemærke ugyldigt for varer eller tjenesteydelser, for hvilke det yngre varemærke er blevet anvendt, medmindre ansøgningen om det yngre varemærke er indgivet i ond tro.

2. Medlemsstaterne kan bestemme, at nærværende artikels stk. 1 skal finde anvendelse på indehaveren af enhver anden i artikel 5, stk. 4, litra a) eller b), omhandlet ældre rettighed.

3. I de i stk. 1 eller 2 omhandlede tilfælde kan indehaveren af et yngre registreret varemærke ikke modsætte sig brugen af en ældre rettighed, selv om denne rettighed ikke længere kan gøres gældende mod det yngre varemærke.

AFDELING 3

Tilknyttede rettigheder og begrænsninger

Artikel 10

Rettigheder knyttet til et varemærke

1. Registreringen af et varemærke giver indehaveren en eneret.

2. Med forbehold af indehaverrettigheder erhvervet inden det registrerede varemærkes ansøgnings- eller prioritetsdato, kan indehaveren af det pågældende registrerede varemærke forbyde tredjemand, der ikke har den pågældende indehavers samtykke, at gøre erhvervsmæssig brug af ethvert tegn i forbindelse med varer eller tjenesteydelser, når:

a) tegnet er identisk med varemærket og anvendes i forbindelse med varer eller tjenesteydelser, som er identiske med dem, for hvilke varemærket er registreret

b) tegnet er identisk med eller ligner varemærket og anvendes i forbindelse med varer eller tjenesteydelser, som er identiske med eller ligner de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret, hvis der i offentlighedens bevidsthed er risiko for forveksling; risikoen for forveksling indbefatter risikoen for, at der antages at være en forbindelse mellem tegnet og varemærket

c) tegnet er identisk med eller ligner varemærket, uanset om det anvendes i forbindelse med varer eller tjenesteydelser, der er identiske med, ligner eller ikke ligner dem, for hvilke varemærket er registreret, når varemærket er velkendt i medlemsstaten, og brugen af tegnet uden rimelig grund medfører en utilbørlig udnyttelse af varemærkets særpræg eller renommé eller sådan brug skader dette særpræg eller renommé.

3. Navnlig følgende kan forbydes i medfør af stk. 2:

a) at anbringe tegnet på varerne eller på deres emballage

b) at udbyde varerne til salg, at markedsføre dem eller oplagre dem med disse formål eller at tilbyde eller præstere tjenesteydelser under tegnet

c) at importere eller eksportere varerne under tegnet

d) at anvende tegnet som handels- eller firmanavn eller en del af et handels- eller firmanavn

e) at anvende tegnet på forretningspapirer og i reklameøjemed

f) at anvende tegnet i sammenlignende reklame på en måde, der er i strid med direktiv 2006/114/EF.

4. Med forbehold af indehaverrettigheder erhvervet inden det registrerede varemærkes ansøgnings- eller prioritetsdato kan indehaveren af det pågældende varemærke også forhindre tredjemand i at bringe varer ind i den medlemsstat, hvor varemærket er registreret, i erhvervsmæssigt øjemed, uden at disse overgår til fri omsætning dér, hvis sådanne varer, herunder deres emballage, kommer fra tredjelande og uden tilladelse er forsynet med et varemærke, som er identisk med det varemærke, der er registreret for sådanne varer, eller som, for så vidt angår dets væsentligste aspekter, ikke kan skelnes fra dette varemærke.

Den ret, som varemærkeindehaveren har i henhold til første afsnit, bortfalder, hvis der under sagen, der skal fastlægge, om det registrerede varemærke er blevet krænket, iværksat i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 608/2013, fremlægges dokumentation af klarereren eller ihændehaveren af varerne for, at indehaveren af det registrerede varemærke ikke har ret til at forbyde markedsføring af varerne i det endelige bestemmelsesland.

5. Hvis en medlemsstats ret ikke gjorde det muligt at forbyde brugen af et tegn på de i stk. 2, litra b) eller c), omhandlede betingelser forud for ikrafttrædelsesdatoen for de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktiv 89/104/EØF i den pågældende medlemsstat, kan den fortsatte brug af dette tegn ikke hindres under påberåbelse af de til varemærket knyttede rettigheder.

6. Stk. 1, 2, 3 og 5 berører ikke de i en medlemsstat gældende bestemmelser vedrørende beskyttelse mod brug af et tegn, der har et andet formål end at adskille varer eller tjenesteydelser, når brugen af dette tegn uden rimelig grund medfører en utilbørlig udnyttelse af varemærkets særpræg eller renommé, eller sådan brug skader dette særpræg eller renommé.

Artikel 11

Retten til at forbyde forberedende handlinger vedrørende brug af emballage eller andre midler

Hvis der er risiko for, at emballage, etiketter, mærker, sikkerheds- eller ægthedskomponenter eller udstyr eller andre midler, hvorpå varemærket er anbragt, kunne blive anvendt i forbindelse med varer eller tjenesteydelser, og denne anvendelse vil udgøre en krænkelse af varemærkeindehaverens rettigheder i henhold til artikel 10, stk. 2 og 3, har indehaveren af det pågældende varemærke ret til at forbyde følgende handlinger, hvis de udføres i erhvervsmæssigt øjemed:

a) at anbringe et tegn, der er identisk med eller ligner varemærket, på emballage, etiketter, mærker, sikkerheds- eller ægthedskomponenter eller udstyr eller andre midler, hvorpå mærket kan anbringes

b) at udbyde eller markedsføre, eller oplagre med disse formål, eller at importere eller eksportere emballage, etiketter, mærker, sikkerheds- eller ægthedskomponenter eller udstyr eller andre midler, hvorpå mærket er anbragt.

Artikel 12

Gengivelse af varemærker i opslagsværker

Giver gengivelsen af et varemærke i et leksikon, en encyklopædi eller et lignende opslagsværk i trykt eller elektronisk form det indtryk, at det udgør den generiske betegnelse for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret, skal udgiveren af værket efter anmodning fra indehaveren af varemærket hurtigst muligt og, hvis der er tale om værker i trykt form, senest i den næste udgave af værket sørge for, at gengivelsen af varemærket ledsages af en angivelse af, at det er et registreret varemærke.

Artikel 13

Forbud mod brug af et varemærke, der er registreret i en agents eller repræsentants navn

1. Er et varemærke registreret i en agents eller en repræsentants navn på vegne af en person, der er indehaver af dette varemærke, uden indehaverens samtykke, har indehaveren ret til at gøre en eller begge af følgende:

a) modsætte sig, at agenten eller repræsentanten anvender varemærket, eller

b) kræve, at varemærket overdrages til den pågældende indehaver.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, når agenten eller repræsentanten kan begrunde sin handling.

Artikel 14

Begrænsninger i et varemærkes retsvirkninger

1. Et varemærke giver ikke indehaveren ret til at forbyde tredjemand at gøre erhvervsmæssig brug af:

a) tredjemandens navn eller adresse, hvis den pågældende tredjemand er en fysisk person

b) tegn eller angivelser uden særpræg eller vedrørende varernes eller tjenesteydelsernes art, beskaffenhed, mængde, anvendelse, værdi, geografiske oprindelse, tidspunktet for varens fremstilling eller for præstationen af tjenesteydelsen eller andre egenskaber ved varerne eller tjenesteydelserne

c) varemærket for at identificere eller henvise til varer eller tjenesteydelser som tilhørende indehaveren af det pågældende varemærke, navnlig når anvendelsen af varemærket er nødvendig for at angive anvendelsen af en vare eller tjenesteydelse, navnlig som tilbehør eller reservedele.

2. Stk. 1 finder kun anvendelse, når tredjemands anvendelse er i overensstemmelse med god markedsføringsskik.

3. Et varemærke giver ikke indehaveren ret til at forbyde tredjemand at gøre erhvervsmæssig brug af ældre rettigheder, som kun har lokalt afgrænset karakter, hvis rettighederne er anerkendt i den pågældende medlemsstats ret og anvendelse af den pågældende rettighed er inden for grænserne af det område, hvor de er anerkendt.

Artikel 15

Konsumption af de rettigheder, der er knyttet til varemærket

1. Et varemærke giver ikke indehaveren ret til at forbyde dets brug for varer, som af indehaveren selv eller med indehaverens samtykke er markedsført inden for Unionen under dette varemærke.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis indehaveren har rimelig grund til at modsætte sig fortsat markedsføring af varerne, især i tilfælde, hvor disses tilstand er ændret eller forringet, efter at de er markedsført.

Artikel 16

Brug af varemærket

1. Såfremt indehaveren ikke inden fem år fra datoen for registreringsprocedurens afslutning har gjort reel brug af varemærket i medlemsstaten for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, eller hvis sådan brug har været suspenderet i en sammenhængende periode på fem år, underkastes varemærket de i artikel 17, artikel 19, stk. 1, artikel 44, stk. 1 og 2, og artikel 46, stk. 3 og 4, omhandlede begrænsninger og sanktioner, medmindre der foreligger rimelig grund til, at brug ikke har fundet sted.

2. Giver en medlemsstat mulighed for indsigelse efter registreringen, regnes den i stk. 1 omhandlede femårsperiode fra den dato, hvor mærket ikke længere kan anfægtes eller, i tilfælde af, at en indsigelse er indgivet, fra den dato, hvor en afgørelse om afslutning af indsigelsesproceduren er blevet endelig, eller indsigelsen er blevet tilbagekaldt.

3. For så vidt angår varemærker, som er registreret i henhold til internationale ordninger og har retsvirkning i medlemsstaten, regnes den i stk. 1 omhandlede femårsperiode fra den dato, hvor det ikke længere er muligt at afvise eller gøre indsigelse mod mærket. Hvis der er indgivet en indsigelse, eller hvis der er givet meddelelse om indsigelse på grundlag af absolutte eller relative hindringer for registrering, regnes perioden fra den dato, hvor en afgørelse om afslutning af indsigelsesproceduren eller en afgørelse om absolutte eller relative hindringer for registrering er blevet endelig, eller indsigelsen blev tilbagetaget.

4. Datoen for påbegyndelse af den i stk. 1 og 2 omhandlede femårsperiode indføres i registret.

5. Følgende betragtes ligeledes som brug i henhold til stk. 1:

a) brug af varemærket i en form, der kun ved elementer, der ikke forandrer mærkets særpræg, afviger fra den form, hvori det blev registreret, uanset om varemærket også er registreret i indehaverens navn i den form, hvori det anvendes

b) anbringelse af varemærket på varer eller deres emballage i den pågældende medlemsstat udelukkende med eksport for øje.

6. Brug af et varemærke med indehaverens samtykke ligestilles med indehaverens brug af varemærket.

Artikel 17

Manglende brug som forsvar i en sag om varemærkekrænkelse

Indehaveren af et varemærke har kun ret til at forbyde anvendelsen af et tegn i det omfang, at indehaverens rettigheder ikke kan fortabes i henhold til artikel 19 på det tidspunkt, hvor sagen om varemærkekrænkelse anlægges. Hvis sagsøgte anmoder herom, skal indehaveren af varemærket dokumentere, at varemærket i løbet af femårsperioden forud for sagsanlæggelsen har været genstand for reel brug som fastsat i artikel 16 i forbindelse med de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, og som lægges til grund for sagen, eller at der foreligger rimelige grunde til manglende brug, forudsat at det på datoen for sagsanlæggelsen er mindst fem år siden, at registreringsproceduren for varemærket blev afsluttet.

Artikel 18

Interventionsret, som tillægges indehaveren af et yngre registreret varemærke som forsvar i en sag om varemærkekrænkelse

1. Indehaveren af et varemærke har i forbindelse med en sag om varemærkekrænkelse ikke ret til at forbyde brugen af et yngre registreret varemærke, når det yngre varemærke ikke ville blive erklæret ugyldigt i henhold til artikel 8, artikel 9, stk. 1 eller 2, eller artikel 46, stk. 3.

2. Indehaveren af et varemærke har i forbindelse med en sag om varemærkekrænkelse ikke ret til at forbyde brugen af et yngre registreret EU-varemærke, når det yngre varemærke ikke ville blive erklæret ugyldigt i henhold til artikel 53, stk. 1, 3 eller 4, artikel 54, stk. 1 eller 2, eller artikel 57, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009.

3. Hvis indehaveren af et varemærke ikke har ret til at forbyde anvendelsen af et yngre registreret varemærke i henhold til stk. 1 eller 2, har indehaveren af det pågældende yngre registrerede varemærke ikke ret til i forbindelse med en sag om varemærkekrænkelse at forbyde brugen af det ældre varemærke, selv om denne ældre rettighed ikke længere kan gøres gældende mod det yngre varemærke.

AFDELING 4

Fortabelse af varemærkerettigheder

Artikel 19

Manglende reel brug som fortabelsesgrund

1. Indehaveren af et varemærke kan fortabe sine rettigheder, når der inden for en sammenhængende femårsperiode ikke i den pågældende medlemsstat er gjort reel brug af det for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, og der ikke foreligger rimelig grund til manglende brug.

2. Fortabelse af et varemærke kan ikke begæres, dersom reel brug af varemærket påbegyndes eller genoptages i tiden mellem udløbet af femårsperioden og tidspunktet for indgivelse af begæring om fortabelse.

3. Påbegyndelse eller genoptagelse af brugen inden for de sidste tre måneder forud for indgivelse af begæring om fortabelse, idet denne tremånedersperiode tidligst begynder ved udløbet af den sammenhængende femårsperiode, tages imidlertid ikke i betragtning, såfremt forberedelserne til påbegyndelse eller genoptagelse af brugen først indledes, når indehaveren har fået kendskab til, at der eventuelt vil blive indgivet begæring om fortabelse.

Artikel 20

Det forhold, at et varemærke er blevet generisk, eller vildledende angivelse som fortabelsesgrunde

Indehaveren af et varemærke kan fortabe sine rettigheder, når varemærket efter den dato, på hvilken det blev registreret:

a) som følge af indehaverens virksomhed eller passivitet er blevet til en almindelig betegnelse inden for handelen for en vare eller tjenesteydelse, for hvilken varemærket er registreret

b) som følge af den brug, der af indehaveren eller med indehaverens samtykke gøres af varemærket for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, vil kunne vildlede offentligheden, navnlig med hensyn til varernes eller tjenesteydelsernes art, beskaffenhed eller geografiske oprindelse.

Artikel 21

Fortabelse for visse varer eller tjenesteydelser

Såfremt der kun for en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke et varemærke er blevet registreret, er grunde til dets fortabelse, fortabes varemærket kun, for så vidt angår de pågældende varer eller tjenesteydelser.

AFDELING 5

Varemærker som genstand for ejendomsret

Artikel 22

Overdragelse af registrerede varemærker

1. Et varemærke kan overdrages uafhængigt af en eventuel virksomhedsoverdragelse, hvad angår alle eller en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret.

2. Overdragelse af en virksomhed i sin helhed indebærer overdragelse af varemærket, medmindre der foreligger en aftale om det modsatte, eller hvis det modsatte klart fremgår af omstændighederne. En kontraktlig forpligtelse til at overdrage en virksomhed er ligeledes omfattet af denne bestemmelse.

3. Medlemsstaterne fastsætter procedurer med henblik på at kunne notere overdragelser i deres registre.

Artikel 23

Tingslige rettigheder

1. Et varemærke kan uafhængigt af virksomheden pantsættes eller gøres til genstand for andre tingslige rettigheder.

2. Medlemsstaterne fastsætter procedurer med henblik på at kunne notere tingslige rettigheder i deres registre.

Artikel 24

Tvangsfuldbyrdelse

1. Et varemærke kan gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse.

2. Medlemsstaterne fastsætter procedurer med henblik på at kunne notere tvangsfuldbyrdelse i deres registre.

Artikel 25

Licens

1. Der kan gives licens til et varemærke for alle eller en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, samt for en medlemsstats område som helhed eller for en del af dette. Licensen kan være en eksklusiv eller en ikkeeksklusiv licens.

2. Indehaveren af et varemærke kan gøre de rettigheder, der er knyttet hertil, gældende over for en licenstager, der overtræder en af bestemmelserne i licensaftalen med hensyn til:

a) dens gyldighedsperiode

b) den udformning, hvori varemærket må anvendes i henhold til registreringen

c) arten af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke licensen er indrømmet

d) det område, inden for hvilket der må gøres brug af varemærket, eller

e) kvaliteten af de af licenstageren fremstillede varer eller præsterede tjenesteydelser.

3. Medmindre andet er fastsat i licensaftalen, kan licenstageren kun anlægge sag om varemærkekrænkelse, hvis dets indehaver har givet sit samtykke hertil. Indehaveren af en eksklusiv licens kan dog anlægge en sådan sag, hvis varemærkeindehaveren efter en formel opfordring hertil ikke selv anlægger sag om varemærkekrænkelse inden for en rimelig frist.

4. Enhver licenstager har ret til at indtræde i en sag om varemærkekrænkelse, som varemærkets indehaver har anlagt, for at få erstatning for den skade, den pågældende licenstager selv har lidt.

5. Medlemsstaterne fastsætter procedurer med henblik på notering af licenser i deres registre.

Artikel 26

Varemærkeansøgninger som genstand for ejendomsret

Artikel 22-25 finder anvendelse på varemærkeansøgninger.

AFDELING 6

Garanti- eller certificeringsmærker og kollektivmærker

Artikel 27

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

a) »garanti- eller certificeringsmærke«: et varemærke, der er beskrevet som sådant, når der ansøges om mærket, og mærket er egnet til at adskille varer eller tjenesteydelser, der er certificeret af varemærkeindehaveren med hensyn til materiale, metode for fremstilling af varer eller ydelse af tjenesteydelser, kvalitet, nøjagtighed eller andre egenskaber af varer og tjenesteydelser, der ikke er således certificeret

b) »kollektivmærke«: et varemærke, der er beskrevet som sådant, når der ansøges om mærket, og mærket er egnet til at adskille varer eller tjenesteydelser, der hidrører fra medlemmerne af en sammenslutning, som er indehaver af mærket, fra andre virksomheders varer eller tjenesteydelser.

Artikel 28

Garanti- eller certificeringsmærker

1. Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelse om registrering af garanti- eller certificeringsmærker.

2. Enhver fysisk eller juridisk person, herunder offentligretlige institutioner, myndigheder og organer, kan ansøge om garanti- eller certificeringsmærker, såfremt en sådan person ikke udøver en erhvervsvirksomhed, der omfatter levering af varer eller tjenesteydelser af den slags, der er certificeret.

Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelse om, at et garanti- eller certificeringsmærke ikke kan registreres, medmindre ansøgeren er kompetent til at certificere de varer eller tjenesteydelser, for hvilke mærket skal registreres.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelse om, at garanti- eller certificeringsmærker ikke kan registreres eller fortabes eller erklæres ugyldige af andre grunde end de i artikel 4, 19 og 20 omhandlede, i det omfang hensynet til disse mærkers funktion kræver det.

4. Uanset artikel 4, stk. 1, litra c), kan medlemsstaterne fastsætte bestemmelse om, at tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varers eller tjenesteydelsers geografiske oprindelse, kan udgøre garanti- eller certificeringsmærker. Et sådant garanti- eller certificeringsmærke giver ikke indehaveren ret til at forbyde en tredjemand at bruge sådanne tegn eller angivelser i erhvervsmæssigt øjemed, når den pågældende tredjemand bruger dem i overensstemmelse med god markedsføringsskik. Navnlig kan et sådant mærke ikke påberåbes over for tredjemand, der har ret til at bruge en given geografisk betegnelse.

5. Kravene i artikel 16 er opfyldt, når der er tale om en reel brug af et garanti- eller certificeringsmærke i henhold til artikel 16 foretaget af en person, der er berettiget til at anvende det.

Artikel 29

Kollektivmærker

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelse om registrering af kollektivmærker.

2. Sammenslutninger af fabrikanter, producenter, leverandører af tjenesteydelser eller handlende, som ifølge den ret, der finder anvendelse på dem, i eget navn kan have rettigheder og forpligtelser, indgå kontrakter eller foretage andre retshandlinger og optræde som part i en retssag, samt offentligretlige juridiske personer kan indgive ansøgning om registrering af kollektivmærker.

3. Uanset artikel 4, stk. 1, litra c), kan medlemsstaterne fastsætte bestemmelse om, at tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varers eller tjenesteydelsers geografiske oprindelse, kan udgøre kollektivmærker. Et sådant kollektivmærke giver ikke indehaveren ret til at forbyde en tredjemand at bruge sådanne tegn eller angivelser i erhvervsmæssigt øjemed, når den pågældende tredjemand bruger dem i overensstemmelse med god markedsføringsskik. Navnlig kan et sådant mærke ikke påberåbes over for tredjemand, der har ret til at bruge en given geografisk betegnelse.

Artikel 30

Bestemmelser om anvendelse af et kollektivmærke

1. En ansøger om registrering af et kollektivmærke skal forelægge kontoret de bestemmelser, der gælder for mærkets anvendelse.

2. Bestemmelserne om anvendelse skal som minimum angive, hvilke personer der har ret til at anvende mærket, betingelserne for medlemskab af sammenslutningen, samt betingelserne for anvendelse af mærket, herunder sanktioner. Bestemmelserne om anvendelse af et i artikel 29, stk. 3, omhandlet mærke skal give enhver person, hvis varer eller tjenesteydelser hidrører fra det pågældende geografiske område, ret til at blive optaget som medlem af den sammenslutning, der er indehaver af mærket, forudsat at den pågældende person opfylder alle andre betingelser i bestemmelserne.

Artikel 31

Afslag på en ansøgning om registrering

1. I tillæg til de i artikel 4 omhandlede hindringer for registrering af en varemærkeansøgning, hvor det er relevant, med undtagelse af artikel 4, stk. 1, litra c), om tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varens eller tjenesteydelsens geografiske oprindelse, og artikel 5, og med forbehold af et kontors ret til ikke at foretage ex officio-kontrol af relative hindringer, afslås en ansøgning om registrering af et kollektivmærke, hvis bestemmelserne i artikel 27, litra b), artikel 29 eller artikel 30 ikke er opfyldt, eller hvis bestemmelserne om det pågældende kollektivmærkes anvendelse strider mod den offentlige orden eller sædelighed.

2. Endvidere afslås en ansøgning om registrering af et kollektivmærke, hvis det vil kunne vildlede offentligheden med hensyn til mærkets karakter eller betydning, navnlig hvis det kan blive antaget som værende noget andet end et kollektivmærke.

3. En ansøgning afslås ikke, hvis ansøgeren efter en ændring af bestemmelserne for kollektivmærkets anvendelse opfylder betingelserne omhandlet i stk. 1 og 2.

Artikel 32

Anvendelse af kollektivmærker

Kravene i artikel 16 er opfyldt, når der er tale om en reel brug af et kollektivmærke i overensstemmelse med nævnte artikel foretaget af en person, der er berettiget til at anvende det.

Artikel 33

Ændringer af bestemmelserne om anvendelse af et kollektivmærke

1. Indehaveren af et kollektivmærke skal forelægge kontoret enhver ændring af bestemmelserne om anvendelse.

2. Ændring af bestemmelserne om anvendelse anføres i registret, medmindre de ændrede bestemmelser ikke opfylder kravene i artikel 30, eller de omfatter en af grundene til afslag, jf. artikel 31.

3. Med henblik på dette direktiv får ændringer af bestemmelserne om anvendelse først virkning fra datoen for anførelsen af disse ændringer i registret.

Artikel 34

Personer, som kan anlægge sag om krænkelse

1. Artikel 25, stk. 3 og 4, finder anvendelse på enhver, der er berettiget til at anvende et kollektivmærke.

2. Indehaveren af et kollektivmærke har ret til at kræve erstatning på vegne af de personer, der er berettiget til at anvende mærket, når disse personer har lidt skade som følge af uberettiget anvendelse af mærket.

Artikel 35

Supplerende fortabelsesgrunde

Foruden de i artikel 19 og 20 omhandlede fortabelsesgrunde fortabes kollektivmærkeindehaverens rettigheder, såfremt:

a) indehaveren ikke træffer rimelige foranstaltninger til at hindre anvendelse af mærket på en måde, som er uforenelig med de betingelser for mærkets anvendelse, der er fastlagt i bestemmelserne om mærkets anvendelse, herunder eventuelle ændringer hertil, der er indført i registret

b) godkendte personer har anvendt mærket på en sådan måde, at det vil kunne vildlede offentligheden, jf. artikel 31, stk. 2

c) en ændring af bestemmelserne om mærkets anvendelse er indført i registret i strid med artikel 33, stk. 2, medmindre mærkets indehaver ved en yderligere ændring af bestemmelserne om mærkets anvendelse opfylder kravene i nævnte artikel.

Artikel 36

Supplerende ugyldighedsgrunde

Foruden de ugyldighedsgrunde, der er fastsat i artikel 4, hvor det er relevant, med undtagelse af artikel 4, stk. 1, litra c), om tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varens eller tjenesteydelsens geografiske oprindelse, og artikel 5, skal et kollektivmærke, der er registreret i strid med artikel 31, erklæres ugyldigt, medmindre mærkets indehaver ved en ændring af bestemmelserne om mærkets anvendelse opfylder kravene i artikel 31.

KAPITEL 3

PROCEDURER

AFDELING 1

Ansøgning og registrering

Artikel 37

Ansøgningskrav

1. En ansøgning om registrering af et varemærke skal som minimum indeholde alt af følgende:

a) en anmodning om registrering

b) oplysninger, der gør det muligt at fastslå ansøgerens identitet

c) en fortegnelse over de varer eller tjenesteydelser, for hvilke der ansøges om registrering

d) en gengivelse af varemærket, som opfylder de krav, der er fastsat i artikel 3, litra b).

2. Ved ansøgning om et varemærke betales et gebyr, der fastsættes af den pågældende medlemsstat.

Artikel 38

Ansøgningsdato

1. Ansøgningsdatoen for en varemærkeansøgning er den dato, hvor dokumenterne, der indeholder de i artikel 37, stk. 1, omhandlede oplysninger, indgives af ansøgeren til kontoret.

2. Medlemsstaterne kan desuden bestemme, at der for tildelingen af en ansøgningsdato skal opkræves betaling af et i artikel 37, stk. 2, omhandlet gebyr.

Artikel 39

Angivelse og klassificering af varer og tjenesteydelser

1. De varer og tjenesteydelser, for hvilke varemærkeregistrering søges, klassificeres i overensstemmelse med det klassificeringssystem, der er fastlagt ved Nicearrangementet vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker af 15. juni 1957 (»Niceklassifikationen«).

2. De varer og tjenesteydelser, for hvilke der søges beskyttelse, identificeres af ansøgeren med tilstrækkelig klarhed og præcision, således at de kompetente myndigheder og de erhvervsdrivende alene på dette grundlag har mulighed for at konstatere omfanget af den beskyttelse, der søges.

3. Med henblik på stk. 2 kan de generelle angivelser i Niceklassifikationens klasseoverskrifter eller andre generelle betegnelser anvendes, forudsat at de er i overensstemmelse med de nødvendige standarder for klarhed og præcision fastsat i denne artikel.

4. Kontoret afviser en ansøgning vedrørende angivelser eller betegnelser, som er uklare eller upræcise, hvis ansøgeren ikke foreslår en acceptabel formulering inden for en frist, som kontoret fastsætter til dette formål.

5. Anvendelsen af generelle betegnelser, herunder de generelle angivelser i Niceklassifikationens klasseoverskrifter, fortolkes som omfattende alle varer eller tjenesteydelser, der ud fra en ordlydsfortolkning klart er omfattet af den pågældende angivelse eller betegnelse. Anvendelsen af sådanne betegnelser eller angivelser fortolkes ikke som en rettighed for varer eller tjenesteydelser, der ikke kan forstås som sådan.

6. Anmoder ansøgeren om registrering for mere end én klasse, grupperer ansøgeren de pågældende varer og tjenesteydelser i overensstemmelse med Niceklassifikationens klasser, idet der foran hver gruppe anføres nummeret på den klasse, som den pågældende gruppe af varer og tjenesteydelser tilhører, og ansøgeren opfører dem i klassernes rækkefølge.

7. Varer og tjenesteydelser betragtes ikke som værende lignende, blot fordi de står opført i samme klasse i Niceklassifikationen. Varer og tjenesteydelser betragtes ikke som værende forskellige, blot fordi de er opført i forskellige klasser i Niceklassifikationen.

Artikel 40

Bemærkninger fra tredjemand

1. Medlemsstaterne kan bestemme, at enhver fysisk eller juridisk person og enhver sammenslutning eller ethvert organ, der repræsenterer fabrikanter, producenter, leverandører af tjenesteydelser, handlende eller forbrugere, inden registrering af et varemærke over for kontoret skriftligt kan fremsætte bemærkninger med angivelse af grundene til at varemærket ikke bør registreres ex officio

De i første afsnit omhandlede personer og sammenslutninger eller organer bliver ikke herved part i registreringsproceduren ved kontoret.

2. Foruden de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede grunde kan enhver fysisk eller juridisk person og enhver sammenslutning eller ethvert organ, der repræsenterer fabrikanter, producenter, leverandører af tjenesteydelser, handlende eller forbrugere, over for kontoret skriftligt fremsætte bemærkninger med angivelse af grundene til, at en ansøgning om registrering af et kollektivmærke bør afslås i henhold til artikel 31, stk. 1 og 2. Denne bestemmelse kan udvides til at omfatte garanti- eller certificeringsmærker, såfremt disse reguleres i medlemsstaterne.

Artikel 41

Deling af ansøgninger og registreringer

Ansøgeren eller indehaveren kan dele en national varemærkeansøgning eller registrering i to eller flere særskilte ansøgninger eller registreringer ved at sende en erklæring herom til kontoret og for hver udskilt ansøgning eller registrering anføre, hvilke varer eller tjenesteydelser omfattet af den oprindelige ansøgning eller registrering, der skal omfattes af de udskilte ansøgninger eller registreringer.

Artikel 42

Klassegebyrer

Medlemsstaterne kan bestemme, at der ved ansøgning om og fornyelse af et varemærke skal betales et tillægsgebyr for hver klasse af varer eller tjenesteydelser ud over den første klasse.

AFDELING 2

Procedurer for indsigelse, fortabelse og ugyldighed

Artikel 43

Indsigelsesprocedure

1. Medlemsstaterne sikrer, at der er adgang til en effektiv og hurtig administrativ procedure ved deres kontorer for at gøre indsigelse mod registreringen af et varemærke af de grunde, der er fastsat i artikel 5.

2. Den i nærværende artikels stk. 1 omhandlede administrative procedure skal som minimum fastsætte bestemmelse om, at indehaveren af et i artikel 5, stk. 2, og artikel 5, stk. 3, litra a), omhandlet ældre varemærke og den person, der i henhold til den relevante lovgivning har adgang til at udøve de rettigheder, som følger af en i artikel 5, stk. 3, litra c), omhandlet beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, skal have ret til at indgive en indsigelse. Der kan indgives en indsigelse på grundlag af en eller flere ældre rettigheder, forudsat at de alle tilhører den samme indehaver, og på grundlag af en del af eller alle de varer eller tjenesteydelser, for hvilke den ældre rettighed er beskyttet eller søgt registreret, og indsigelsen kan rettes mod en del af eller alle de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det anfægtede varemærke ansøges om.

3. Parterne skal, på fælles anmodning, indrømmes en frist på mindst to måneder i indsigelsessager med henblik på at undersøge muligheden for en mindelig løsning mellem modparten og ansøgeren.

Artikel 44

Manglende brug som forsvar i en indsigelsessag

1. I indsigelsessager efter artikel 43, hvor femårsperioden, inden for hvilken der skal have været gjort reel brug af det ældre varemærke som fastsat i artikel 16, var udløbet på ansøgnings- eller prioritetsdatoen for det yngre varemærke, skal indehaveren af det ældre varemærke, som har givet meddelelse om indsigelse, på anmodning af ansøgeren dokumentere, at der er blevet gjort reel brug af det ældre varemærke som fastsat i artikel 16 i løbet af den femårsperiode, der går forud for ansøgnings- eller prioritetsdatoen for det yngre varemærke, eller at der forelå rimelige grunde til manglende brug. Kan dette ikke dokumenteres, forkastes indsigelsen.

2. Er det ældre varemærke kun er blevet anvendt for en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, anses det, for så vidt angår behandlingen af indsigelsen, jf. stk. 1, kun at være blevet registreret for denne del af varerne eller tjenesteydelserne.

3. Er det ældre varemærke et EU-varemærke, finder nærværende artikels stk. 1 og 2 ligeledes anvendelse. I så fald skal den reelle brug af EU-varemærket konstateres i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EF) nr. 207/2009.

Artikel 45

Procedure for fortabelse eller ugyldighed

1. Uden at det berører parternes ret til at appellere til domstolene, sikrer medlemsstaterne, at der er adgang til en effektiv og hurtig administrativ procedure ved deres kontorer for at fastslå et varemærkes fortabelse eller ugyldighed.

2. Den administrative procedure for fortabelse skal fastsætte, at varemærket skal fortabes af de grunde, der er fastsat i artikel 19 og 20.

3. Den administrative procedure for ugyldighed skal fastsætte, at varemærket skal erklæres ugyldigt på grundlag af mindst følgende grunde:

a) varemærket burde ikke have været registreret, fordi det ikke opfylder kravene i artikel 4

b) varemærket burde ikke have været registreret på grund af eksistensen af en ældre rettighed, jf. artikel 5, stk. 1-3.

4. Den administrative procedure skal fastsætte, at mindst følgende skal have ret til at indgive en begæring om fortabelse eller ugyldighed:

a) for så vidt angår stk. 2 og stk. 3, litra a), enhver fysisk eller juridisk person samt enhver sammenslutning eller ethvert organ, som er oprettet med henblik på at repræsentere fabrikanter, producenter, leverandører af tjenesteydelser, handlende eller forbrugere, og som har retsevne ifølge den ret, der finder anvendelse på dem

b) for så vidt angår nærværende artikels stk. 3, litra b), indehaveren af et i artikel 5, stk. 2, og artikel 5, stk. 3, litra a), omhandlet ældre varemærke og den person, der i henhold til den relevante lovgivning er berettiget til at udøve de rettigheder, som følger af en i artikel 5, stk. 3, litra c), omhandlet beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse.

5. Der kan indgives en begæring om fortabelse eller ugyldighed, som er rettet mod en del af eller alle de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det anfægtede mærke er registreret.

6. Der kan indgives en begæring om ugyldighed på grundlag af en eller flere ældre rettigheder, forudsat at de alle tilhører den samme indehaver.

Artikel 46

Manglende brug som et forsvar i sager om ugyldighed

1. I sager om ugyldighed baseret på et registreret varemærke med en tidligere ansøgnings- eller prioritetsdato skal indehaveren af det ældre varemærke, hvis indehaveren af et yngre varemærke anmoder herom, dokumentere, at det ældre varemærke i løbet af femårsperioden forud for datoen for begæringen om ugyldighed har været genstand for reel brug som fastsat i artikel 16 i forbindelse med de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, og som er påberåbt i begæringen, eller at der foreligger rimelige grunde til manglende brug, forudsat at det på datoen for begæringen om ugyldighed er mindst fem år siden, at registreringsproceduren for det ældre varemærke blev afsluttet.

2. Hvor femårsperioden, i løbet af hvilken der skulle have været gjort reel brug af det ældre varemærke som fastsat i artikel 16, var udløbet på ansøgnings- eller prioritetsdatoen for det yngre varemærke, skal indehaveren af det ældre varemærke ud over den dokumentation, der kræves i henhold til nærværende artikels stk. 1, dokumentere, at der blev gjort reel brug af varemærket i løbet af den femårsperiode, der går forud for ansøgnings- eller prioritetsdatoen, eller at der forelå rimelige grunde til manglende brug.

3. Fremlægges den i stk. 1 og 2 omhandlede dokumentation ikke, afvises en begæring om ugyldighed på grundlag af et ældre varemærke.

4. Er det ældre varemærke i overensstemmelse med artikel 16 kun blevet anvendt for en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, anses det, for så vidt angår behandlingen af begæringen om ugyldighed, for kun at være blevet registreret for denne del af varerne eller tjenesteydelserne.

5. Er det ældre varemærke et EU-varemærke, finder nærværende artikels stk. 1-4 ligeledes anvendelse. I så fald skal den reelle brug af EU-varemærket konstateres i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EF) nr. 207/2009.

Artikel 47

Retsvirkninger ved fortabelse og ugyldighed

1. Et registreret varemærke anses fra datoen for indgivelse af begæring om fortabelse for ikke at have haft de retsvirkninger, der følger af dette direktiv, i det omfang indehaverens rettigheder fortabes. På begæring af en af parterne kan der i afgørelsen vedrørende begæringen om fortabelse fastsættes et tidligere tidspunkt for indtrædelsen af en fortabelsesgrund.

2. Et registreret varemærke anses for aldrig at have haft de retsvirkninger, der følger af dette direktiv, i det omfang varemærket er blevet erklæret ugyldigt.

AFDELING 3

Registreringens gyldighedsperiode og fornyelse

Artikel 48

Registreringens gyldighedsperiode

1. Varemærker registreres for en periode på ti år at regne fra ansøgningsdatoen.

2. Registreringen kan fornyes i overensstemmelse med artikel 49 for yderligere tiårsperioder.

Artikel 49

Fornyelse

1. Registreringen af et varemærke fornyes efter ansøgning fra indehaveren af varemærket eller fra enhver person med bemyndigelse hertil ved lov eller kontrakt, forudsat at fornyelsesgebyret er betalt. Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelse om, at modtagelse af betaling af fornyelsesgebyret skal anses for at udgøre en sådan ansøgning.

2. Kontoret giver indehaveren af varemærket meddelelse om registreringsperiodens udløb mindst seks måneder før dette udløb. Kontoret kan ikke holdes ansvarligt for manglende meddelelse.

3. Ansøgningen om fornyelse skal indgives, og fornyelsesgebyret skal betales inden for en periode på mindst seks måneder umiddelbart inden registreringsperiodens udløb. Sker dette ikke, kan ansøgningen indgives inden for en yderligere frist på seks måneder umiddelbart efter udløbet af registreringsperioden eller af den efterfølgende fornyelse heraf. Fornyelsesgebyret og et tillægsgebyr betales inden for denne yderligere periode.

4. Såfremt ansøgningen eller gebyrerne kun vedrører en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret, fornyes registreringen kun for de pågældende varer eller tjenesteydelser.

5. Fornyelsen får virkning fra dagen efter den eksisterende registreringsperiodes udløb. Fornyelsen indføres i registret.

AFDELING 4

Kommunikation med kontoret

Artikel 50

Kommunikation med kontoret

Sagens parter eller i givet fald deres udpegede repræsentanter angiver en officiel adresse, som skal anvendes til al officiel kommunikation med kontoret. Medlemsstaterne har ret til at kræve, at den officielle adresse er i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

KAPITEL 4

ADMINISTRATIVT SAMARBEJDE

Artikel 51

Samarbejde om registrering og administration af varemærker

Kontorerne kan frit samarbejde effektivt med hinanden og med Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret for at fremme konvergensen med hensyn til praksis og redskaber i forbindelse med behandlingen og registreringen af varemærker.

Artikel 52

Samarbejde på andre områder

Kontorerne kan frit samarbejde effektivt med hinanden og med Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret inden for alle andre områder af deres aktiviteter end de i artikel 51 omhandlede, som er relevante for beskyttelsen af varemærker i Unionen.

KAPITEL 5

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 53

Databeskyttelse

Behandlingen af personoplysninger, der udføres i medlemsstaterne inden for rammerne af nærværende direktiv, er underlagt nationale ret til gennemførelse af direktiv 95/46/EF.

Artikel 54

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 3-6, 8-14, 16, 17, 18, 22-39, 41 og 43-50 senest den 14. januar 2019. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 45 senest den 14. januar 2023. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal ligeledes indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det direktiv, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. De nærmere regler for henvisningen og for affattelsen af nævnte oplysning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 55

Ophævelse

Direktiv 2008/95/EF ophæves med virkning fra den 15. januar 2019, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I, del B, til direktiv 2008/95/EF angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiv 89/104/EØF.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenlignings-tabellen i bilaget.

Artikel 56

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1, 7, 15, 19, 20, 21 og 54-57 anvendes fra den 15. januar 2019.

Artikel 57

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. december 2015.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
M. SCHULZ	N. SCHMIT
Formand	*Formand*

BILAG

Sammenligningstabel

Direktiv 2008/95/EF	Nærværende direktiv
Artikel 1	Artikel 1
—	Artikel 2
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3, stk. 1, litra a)-h)	Artikel 4, stk. 1, litra a)-h)
—	Artikel 4, stk. 1, litra i)-l)
Artikel 3, stk. 2, litra a)-c)	Artikel 4, stk. 3, litra a)-c)
Artikel 3, stk. 2, litra d)	Artikel 4, stk. 2
Artikel 3, stk. 3, første punktum	Artikel 4, stk. 4, første punktum
—	Artikel 4, stk. 4, andet punktum
Artikel 3, stk. 3, andet punktum	Artikel 4, stk. 5
Artikel 3, stk. 4	—
Artikel 4, stk. 1 og 2	Artikel 5, stk. 1 og 2
Artikel 4, stk. 3, og stk. 4, litra a)	Artikel 5, stk. 3, litra a)
—	Artikel 5, stk. 3, litra b)
—	Artikel 5, stk. 3, litra c)
Artikel 4, stk. 4, litra b) og c)	Artikel 5, stk. 4, litra a) og b)
Artikel 4, stk. 4, litra d)-f)	—
Artikel 4, stk. 4, litra g)	Artikel 5, stk. 4, litra c)
Artikel 4, stk. 5 og 6	Artikel 5, stk. 5 og 6
—	Artikel 8
Artikel 5, stk. 1, første punktum	Artikel 10, stk. 1
Artikel 5, stk. 1, indledningen, andet punktum	Artikel 10, stk. 2, indledningen
Artikel 5, stk. 1, litra a) og b)	Artikel 10, stk. 2, litra a) og b)
Artikel 5, stk. 2	Artikel 10, stk. 2, litra c)
Artikel 5, stk. 3, litra a)-c)	Artikel 10, stk. 3, litra a)-c)
—	Artikel 10, stk. 3, litra d)
Artikel 5, stk. 3, litra d)	Artikel 10, stk. 3, litra e)
—	Artikel 10, stk. 3, litra f)
—	Artikel 10, stk. 4
Artikel 5, stk. 4 og 5	Artikel 10, stk. 5 og 6
—	Artikel 11
—	Artikel 12
—	Artikel 13

Direktiv 2008/95/EF	Nærværende direktiv
Artikel 6, stk. 1, litra a)-c)	Artikel 14, stk. 1, litra a)-c), og stk. 2
Artikel 6, stk. 2	Artikel 14, stk. 3
Artikel 7	Artikel 15
Artikel 8, stk. 1 og 2	Artikel 25, stk. 1 og 2
—	Artikel 25, stk. 3-5
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10, stk. 1, første afsnit	Artikel 16, stk. 1
—	Artikel 16, stk. 2-4
Artikel 10, stk. 1, andet afsnit	Artikel 16, stk. 5
Artikel 10, stk. 2	Artikel 16, stk. 6
Artikel 10, stk. 3	—
Artikel 11, stk. 1	Artikel 46, stk. 1-3
Artikel 11, stk. 2	Artikel 44, stk. 1
Artikel 11, stk. 3	Artikel 17
Artikel 11, stk. 4	Artikels 17, artikel 44, stk. 2, og artikel 46, stk. 4
—	Artikel 18
Artikel 12, stk. 1, første afsnit	Artikel 19, stk. 1
Artikel 12, stk. 1, andet afsnit	Artikel 19, stk. 2
Artikel 12, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 19, stk. 3
Artikel 12, stk. 2	Artikel 20
Artikel 13	Artikel 7 og 21
Artikel 14	Artikel 6
—	Artikels 22-24
—	Artikel 26
—	Artikel 27
Artikel 15, stk. 1	Artikel 28, stk. 1 og 3
Artikel 15, stk. 2	Artikel 28, stk. 4
—	Artikel 28, stk. 2 og 5
—	Artikel 29 til artikel 54, stk. 1
Artikel 16	Artikel 54, stk. 2
Artikel 17	Artikel 55
Artikel 18	Artikel 56
Artikel 19	Artikel 57

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

INTERNATIONALE AFTALER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2015/2437

af 14. december 2015

om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Kommissionen for Bevarelse af Sydlig Tun (CCSBT) om Unionens medlemskab af den udvidede kommission for konventionen om bevarelse af sydlig tun

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Unionen har beføjelse til at vedtage foranstaltninger til bevarelse af marinebiologiske ressourcer inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik og til at indgå aftaler med tredjelande og med internationale organisationer.

(2) Unionen er i henhold til Rådets afgørelse 98/392/EF ([2]) kontraherende part i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982. Nævnte konvention forpligter alle medlemmer af det internationale samfund til at samarbejde om at bevare og forvalte de levende marinebiologiske ressourcer.

(3) Unionen er i henhold til Rådets afgørelse 98/414/EF ([3]) kontraherende part i aftalen om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 for så vidt angår bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande.

(4) Den 1. december 2009 bemyndigede Rådet Europa-Kommissionen til på vegne af Unionen at søge om en ændring af konventionen om bevarelse af sydlig tun (»konventionen«), således at Unionen kunne blive kontraherende part.

(5) Da forhandlingerne om ændringen af konventionen ikke har ført til noget resultat, ændrede Kommissionen for Bevarelse af Sydlig Tun (CCSBT) på sit 20. møde i oktober 2013 resolutionen om oprettelse af en udvidet kommission for bevarelse af sydlig tun (»CCSBT's udvidede kommission«) for at gøre det muligt for Unionen at blive medlem af CCSBT's udvidede kommission i kraft af en aftale i form af brevveksling.

([1]) Godkendelse af 24.11.2015 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

([2]) Rådets afgørelse 98/392/EF af 23. marts 1998 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af de Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 og af aftalen af 28. juli 1994 vedrørende anvendelsen af kapitel XI i denne konvention (EFT L 179 af 23.6.1998, s. 1).

([3]) Rådets afgørelse 98/414/EF af 8. juni 1998 om Det Europæiske Fællesskabs ratifikation af aftalen om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fiskebestande, der bevæger sig både inden for og uden for eksklusive økonomiske zoner (fælles bestande), og stærkt vandrende fiskebestande (EFT L 189 af 3.7.1998, s. 14).

(6) Den 20. april 2015 gav Rådet bemyndigelse til undertegnelse og midlertidig anvendelse af aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Kommissionen for Bevarelse af Sydlig Tun (CCSBT) om Unionens medlemskab af den udvidede kommission for konventionen om bevarelse af sydlig tun (»aftalen i form af brevveksling«).

(7) Da fartøjer, der fører EU-medlemsstaters flag, fisker i udbredelsesområdet for sydlig tun, er det i Unionens interesse at spille en reel rolle i konventionens gennemførelse.

(8) Medlemskab af CCSBT's udvidede kommission vil desuden fremme konsekvensen i Unionens bevarelsesstrategi på tværs af oceanerne og styrke Unionens tilsagn om bevarelsen på lang sigt og bæredygtig anvendelse af fiskeressourcerne på verdensplan.

(9) Aftalen i form af brevveksling bør derfor godkendes —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Kommissionen for Bevarelse af Sydlig Tun (CCSBT) om Unionens medlemskab af den udvidede kommission for konventionen om bevarelse af sydlig tun godkendes herved på Unionens vegne ([1]).

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges herved til at udpege den eller de personer, der er beføjet til på Unionens vegne at deponere instrumentet for godkendelse hos CCSBT's eksekutivsekretær, som repræsenterer CCSBT, jf. konventionens artikel 10.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 2015.

På Rådets vegne
F. ETGEN
Formand

([1]) Aftalen i form af brevveksling er offentliggjort i EUT L 234 af 8.9.2015, s. 1, sammen med afgørelsen om undertegnelse.

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2015/2438

af 12. oktober 2015

om fastsættelse af en udsmidsplan for visse fiskerier efter demersale arter i de nordvestlige farvande

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF ([1]), særlig artikel 15, stk. 6, og artikel 18, stk. 1 og 3, og

ud fra følgende betragtninger

(1) Målet med forordning (EU) nr. 1380/2013 er gradvis at bringe udsmid til ophør i alle fiskerier i EU, ved at der indføres en landingsforpligtelse for fangster af arter, der er omfattet af fangstbegrænsninger.

(2) Ved artikel 15, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1380/2013 tillægges Kommissionen beføjelse til ved en delegeret retsakt at vedtage planer for udsmid for en periode på højst tre år på grundlag af fælles henstillinger, som medlemsstaterne udarbejder i samråd med de relevante rådgivende råd.

(3) Belgien, Irland, Spanien, Frankrig, Nederlandene og Det Forenede Kongerige har direkte interesser i spørgsmål vedrørende fiskeriforvaltning i de nordvestlige farvande. Disse medlemsstater har efter høring af Det Rådgivende Råd for De Nordvestlige Farvande indgivet en fælles henstilling til Kommissionen. Videnskabelige bidrag blev indhentet fra relevante videnskabelige organer og gennemgået af Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF). Foranstaltningerne i den fælles henstilling er i overensstemmelse med artikel 15, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1380/2013 og bør derfor i overensstemmelse med artikel 18, stk. 3, i samme forordning indgå i denne forordning.

(4) For så vidt angår de nordvestlige farvande kommer landingsforpligtelsen i henhold til artikel 15, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1380/2013 til at gælde for de arter, der karakteriserer de fiskerier, som er omfattet af fangstbegrænsninger senest fra den 1. januar 2016. I overensstemmelse med den fælles henstilling bør udsmidsplanen fra den 1. januar 2016 omfatte fiskerier, som er karakteriseret ved meget blandet fiskeri efter torsk, kuller, hvilling og sej, fiskeri efter jomfruhummer (*Nephrops*), blandet fiskeri efter almindelig tunge og rødspætte og fiskeri efter kulmule.

(5) I den fælles henstilling blev det foreslået, at indføre en undtagelse for landingsforpligtelsen for jomfruhummer, der er fanget med tejner, fælder eller kurve i ICES-afsnit VIa og ICES-underområde VII, som ifølge den videnskabelige dokumentation udviser en høj overlevelsesrate under hensyntagen til redskabernes specifikationer, fangstpraksis og økosystemet. STECF konkluderede, at fritagelsen var begrundet. Derfor bør denne begrundelse indgå i denne forordning.

(6) Den fælles henstilling omfatter desuden syv de minimis-undtagelser fra landingsforpligtelsen for visse fiskerier og op til visse niveauer. STECF har gennemgået den dokumentation, der blev modtaget fra medlemsstaterne, og konkluderede generelt, at den fælles henstilling indeholdt velbegrundede argumenter for, at yderligere forbedringer i selektiviteten er vanskelige at opnå og/eller at der er uforholdsmæssigt store omkostninger ved håndtering af uønskede fangster, i nogle tilfælde underbygget med en kvalitativ vurdering af omkostningerne. På baggrund af ovenstående og i mangel af videnskabelige oplysninger, der viser det modsatte, bør der fastsættes en de minimis-undtagelse i overensstemmelse med den procentsats, der er foreslået i den fælles henstilling, og på niveauer, der ikke overstiger dem, der er tilladt i henhold til artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013.

([1]) EUT L 354 af 28.1.2013, s. 22.

(7) De minimis-undtagelsen for almindelig tunge på op til højst 3 % i 2016-2018 af de samlede årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der anvender garn og toggergarn ved fiskeri efter tunge i ICES-afsnit VIId, VIIe, VIIf og VIIg, er begrundet i, at det er meget vanskeligt at opnå øget selektivitet. STECF konkluderede, at undtagelsen er veldefineret og derfor bør undtagelsen indgå i denne forordning.

(8) De minimis-undtagelsen for hvilling på op til højst 7 % i 2016 og 2017 og op til højst 6 % i 2018 af de samlede årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der anvender bundtrawl med en maskestørrelse på under 100 mm ved fiskeri efter hvilling i ICES-afsnit VIId og VIIe, er begrundet i, at det er meget vanskeligt at opnå øget selektivitet. STECF konkluderede, at der foreligger tilstrækkelige beviser til støtte for undtagelsen, men at der bør indhentes yderligere oplysninger med henblik på at evaluere de minimis-mængden. Derfor kan denne undtagelse kun medtages i forordningen med en bestemmelse, der pålægger de berørte medlemsstater at forelægge yderligere data for Kommissionen, så STECF kan vurdere det nuværende udsmidsniveau i forhold til den de minimis-mængde, der anmodes om.

(9) De minimis-undtagelsen for hvilling på op til højst 7 % i 2016 og 2017 og op til højst 6 % i 2018 af de samlede årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der anvender bundtrawl med en maskestørrelse på ikke under 100 mm ved fiskeri efter hvilling i ICES-afsnit VIIb-VIIj, er begrundet i, at det er meget vanskeligt at opnå øget selektivitet. STECF konkluderede, at der foreligger tilstrækkelige beviser til støtte for undtagelsen, men at der bør indhentes yderligere oplysninger med henblik på at evaluere de minimis-mængden. STECF bemærkede, at der pågik yderligere undersøgelser af selektiviteten. Derfor medtages denne undtagelse i forordningen med en bestemmelse, der pålægger de berørte medlemsstater at forelægge yderligere data for Kommissionen, så STECF fuldt ud kan vurdere det nuværende udsmidsniveau i de berørte fiskerier.

(10) De minimis-undtagelsen for hvilling på op til højst 7 % i 2016 og 2017 og op til højst 6 % i 2018 af de samlede årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der anvender bundtrawl med en maskestørrelse på under 100 mm ved fiskeri efter hvilling i ICES-afsnit VII (bortset fra VIIa, VIId og VIIe), er begrundet i, at det er meget vanskeligt at opnå øget selektivitet. STECF bemærkede, at grundlaget for denne undtagelse kun indeholder få kvantificerede oplysninger om selektiviteten. STECF konkluderede, at der bør indhentes yderligere oplysninger med henblik på at evaluere denne de minimis-undtagelse. Derfor kan denne undtagelse kun medtages i forordningen med en bestemmelse, der pålægger de berørte medlemsstater at forelægge yderligere data for Kommissionen, så STECF bedre kan vurdere oplysningerne, der begrunder denne undtagelse.

(11) De minimis-undtagelsen for jomfruhummer på op til højst 7 % i 2016 og 2017 og op til højst 6 % i 2018 af de samlede årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der er forpligtet til at lande jomfruhummer i ICES-underområde VII, er begrundet i, at det er meget vanskeligt at opnå øget selektivitet. STECF konkluderede, at fritagelsen var begrundet. Derfor bør denne begrundelse indgå i denne forordning.

(12) De minimis-undtagelsen for jomfruhummer på op til højst 7 % i 2016 og 2017 og op til højst 6 % i 2018 af de samlede årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der er forpligtet til at lande jomfruhummer i ICES-afsnit VIa, er begrundet i, at det er meget vanskeligt at opnå øget selektivitet og at der foreligger kvantificerede oplysninger, som begrunder, at der er uforholdsmæssigt store omkostninger ved håndtering af uønskede fangster. STECF konkluderede, at fritagelsen var begrundet. Derfor bør denne begrundelse indgå i denne forordning.

(13) De minimis-undtagelsen for tunge på op til højst 3 % i 2016-2018 af de samlede årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der anvender fiskeredskaber, som øger selektiviteten i ICES-afsnit VIId, VIIe, VIIf og VIIg, er begrundet i, at det er meget vanskeligt at opnå øget selektivitet. STECF bemærkede, at formålet med undtagelsen skal være at kompensere for anvendelsen af mere selektive redskaber, og at den ønskede de minimis-undtagelse skal dække resterende udsmid. Derfor bør denne begrundelse indgå i denne forordning.

(14) Eftersom foranstaltningerne i denne forordning har en direkte indvirkning på de økonomiske aktiviteter i forbindelse med og planlægningen af EU-fartøjernes fangstsæson, bør forordningen træde i kraft umiddelbart efter offentliggørelsen. Den bør anvendes fra den 1. januar 2016 for at overholde den frist, der er fastsat i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013. I henhold til artikel 15, stk. 6, i nævnte forordning, bør denne forordning ikke anvendes længere end tre år —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

Ved denne forordning fastsættes de nærmere bestemmelser for gennemførelsen af den i artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013 omhandlede landingsforpligtelse, som gælder fra den 1. januar 2016 i de nordvestlige farvande, jf. artikel 4, stk. 2, litra c), i samme forordning, for de fiskerier, der er opført i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Undtagelse begrundet i høj overlevelsesrate

Undtagelsen for landingsforpligtelsen i artikel 15, stk. 4, litra b), i forordning (EU) nr. 1380/2013 for arter, der ifølge den videnskabelige dokumentation udviser en høj overlevelsesrate, gælder for jomfruhummer (*Nephrops norvegicus*) fanget med tejner, fælder eller kurve (redskabskode ([1]) FPO og FIX) i ICES-afsnit VIa og ICES-underområde VII.

Artikel 3

De minimis-undtagelser

1. Uanset artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013 er det tilladt at smide følgende mængder over bord:

a) for almindelig tunge (*Solea solea*) op til højst 3 % i 2016, 2017 og 2018 af de samlede årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der anvender garn og toggergarn ved fiskeri efter tunge i ICES-afsnit VIId, VIIe, VIIf og VIIg

b) for hvilling (*Merlangius merlangus*) op til højst 7 % i 2016 og 2017 og op til maksimum 6 % i 2018 af de samlede årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der anvender bundtrawl på under 100 mm ved fiskeri efter hvilling i ICES-afsnit VIId og VIIe

c) for hvilling (*Merlangius merlangus*) op til højst 7 % i 2016 og 2017 og op til maksimum 6 % i 2018 af de samlede årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der anvender bundtrawl på ikke under 100 mm ved fiskeri efter hvilling i ICES-afsnit VIIb-VIIj

d) for hvilling (*Merlangius merlangus*) op til højst 7 % i 2016 og 2017 og op til maksimum 6 % i 2018 af de samlede årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der anvender bundtrawl på under 100 mm ved fiskeri efter hvilling i ICES-underområde VII, bortset fra ICES-afsnit VIIa, VIId og VIIe

e) for jomfruhummer (*Nephrops norvegicus*) op til højst 7 % i 2016 og 2017 og op til maksimum 6 % i 2018 af de samlede årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der er forpligtet til at lande jomfruhummer i ICES-underområde VII

f) for jomfruhummer (*Nephrops norvegicus*) op til højst 7 % i 2016 og 2017 og op til maksimum 6 % i 2018 af de samlede årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der er forpligtet til at lande jomfruhummer i ICES-afsnit VIa

g) for almindelig tunge (*Solea solea*) op til højst 3 % i 2016, 2017 og 2018 af de samlede årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der anvender fiskeredskaber, som øger selektiviteten (bomtrawl, maskestørrelse 80-199 mm) i ICES-afsnit VIId, VIIe, VIIf og VIIg.

2. Senest den 1. maj 2016 forelægger de medlemsstater, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse i de nordvestlige farvande, Kommissionen yderligere data om udsmid og andre relevante videnskabelige oplysninger som begrundelse for undtagelserne i stk. 1, litra b), c) og d). Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) vurderer disse data og oplysninger senest den 1. september 2016.

([1]) Redskabskoderne, der anvendes i denne forordning, er defineret af De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation.

Artikel 4

Fartøjer, der er omfattet af landingsforpligtelsen

1. Medlemsstaterne fastsætter i overensstemmelse med kriterierne i bilaget til denne forordning, hvilke fartøjer der er omfattet af landingsforpligtelsen for hvert fiskeri.

2. Senest den 31. december 2015 forelægger de berørte medlemsstater Kommissionen og de øvrige medlemsstater via det sikre EU-websted for fiskerikontrol listen over fartøjer, som fastlægges i henhold til stk. 1 for hvert af de fiskerier, der er opført i bilaget. Medlemsstaterne sørger for, at disse lister til enhver tid er ajourført.

Artikel 5

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2018.

Artikel 4 anvendes fra denne forordnings ikrafttrædelsesdato.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. oktober 2015.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

BILAG

Fiskerier, der er omfattet af landingsforpligtelsen

a) Fiskerier i ICES-afsnit VIa og EU-farvande i ICES-afsnit Vb

Fiskeri	Redskabskode	Beskrivelse af fangstredskaber	Maskestørrelse	Landingsforpligtelse
Torsk (*Gadus morhua*), kuller (*Melanogrammus aeglefinus*), hvilling (*Merlangius merlangus*) og sej (*Pollachius virens*)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, TB, SX, SV, OT, PT, TX	Trawl og vod	Alle	Hvis de samlede landinger pr. fartøj af alle arter i 2013 og 2014 består af mere end 10 % af torskefiskene torsk, kuller, hvilling og sej tilsammen, gælder landingsforpligtelsen for kuller.
Jomfruhummer (*Nephrops norvegicus*)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, FPO, TBN, TB, TBS, SX, SV, FIX, OT, PT, TX	Trawl, vod, tejner, fælder og kurve	Alle	Hvis de samlede landinger pr. fartøj af alle arter i 2013 og 2014 består af mere end 30 % jomfruhummer, gælder landingsforpligtelsen for jomfruhummer.

b) Fiskerier med kombineret TAC for ICES-underområde VI og VII og EU-farvande i ICES-afsnit Vb for kulmule

Fiskeri	Redskabskode	Beskrivelse af fangstredskaber	Maskestørrelse	Landingsforpligtelse
Kulmule (*Merluccius merluccius*)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, TB, SX, SV, OT, PT, TX	Trawl og vod	Alle	Hvis de samlede landinger pr. fartøj af alle arter i 2013 og 2014 består af mere end 30 % kulmule, gælder landingsforpligtelsen for kulmule.
Kulmule (*Merluccius merluccius*)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Alle garn	Alle	Alle fangster af kulmule er omfattet af landingsforpligtelsen.
Kulmule (*Merluccius merluccius*)	LL, LLS, LLD, LX, LTL, LHP, LHM	Alle langliner	Alle	Alle fangster af kulmule er omfattet af landingsforpligtelsen.

c) Fiskerier med TAC, der omfatter ICES-underområde VII for jomfruhummer

Fiskeri	Redskabskode	Beskrivelse af fangstredskaber	Maskestørrelse	Landingsforpligtelse
Jomfruhummer (*Nephrops norvegicus*)	OTB SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, FPO, TBN, TB, TBS, SX, SV, FIX, OT, PT, TX	Trawl, vod, tejner, fælder og kurve	Alle	Hvis de samlede landinger pr. fartøj af alle arter i 2013 og 2014 består af mere end 30 % jomfruhummer, gælder landingsforpligtelsen for jomfruhummer.

d) Fiskerier i ICES-afsnit VIIa

Fiskeri	Redskabskode	Fangstredskaber	Maskestørrelse	Landingsforpligtelse
Torsk (*Gadus morhua*), kuller (*Melanogram-mus aeglefinus*), hvilling (*Merlangius merlangus*) og sej (*Pollachius virens*)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, TB, SX, SV, OT, PT, TX	Trawl og vod	Alle	Hvis de samlede landinger pr. fartøj af alle arter i 2013 og 2014 består af mere end 10 % af torskefiskene torsk, kuller, hvilling og sej tilsammen, gælder landingsforpligtelsen for kuller.

e) Fiskerier i ICES-afsnit VIId

Fiskeri	Redskabskode	Fangstredskaber	Maskestørrelse	Landingsforpligtelse
Almindelig tunge (*Solea solea*)	TBB	Alle bomtral	Alle	Alle fangster af almindelig tunge er omfattet af landingsforpligtelsen
Almindelig tunge (*Solea solea*)	OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX	Trawl	< 100 mm	Hvis de samlede landinger pr. fartøj af alle arter i 2013 og 2014 består af mere end 5 % almindelig tunge, gælder landingsforpligtelsen for almindelig tunge.
Almindelig tunge (*Solea solea*)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Alle garn og toggergarn	Alle	Alle fangster af almindelig tunge er omfattet af landingsforpligtelsen
Torsk (*Gadus morhua*), kuller (*Melanogrammus aeglefinus*), hvilling (*Merlangius merlangus*) og sej (*Pollachius virens*)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, TB, SX, SV, OT, PT, TX	Trawl og vod	Alle	Hvis de samlede landinger pr. fartøj af alle arter i 2013 og 2014 består af mere end 25 % af torskefiskene torsk, kuller, hvilling og sej tilsammen, gælder landingsforpligtelsen for hvilling.

f) Fiskerier i ICES-afsnit VIIe — almindelig tunge

Fiskeri	Redskabskode	Fangstredskaber	Maskestørrelse	Landingsforpligtelse
Almindelig tunge (*Solea solea*)	TBB	Alle bomtrawl	Alle	Hvis de samlede landinger pr. fartøj af alle arter i 2013 og 2014 består af mere end 10 % almindelig tunge, gælder landingsforpligtelsen for almindelig tunge.
Almindelig tunge (*Solea solea*)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Alle garn og toggergarn	Alle	Alle fangster af almindelig tunge er omfattet af landingsforpligtelsen.

g) Fiskerier i ICES-afsnit VIIb, VIIc og VIIf-VIIk

Fiskeri	Redskabskode	Fangstredskaber	Maskestørrelse	Landingsforpligtelse
Almindelig tunge (*Solea solea*)	TBB	Alle bomtrawl	Alle	Hvis de samlede landinger pr. fartøj af alle arter i 2013 og 2014 består af mere end 5 % almindelig tunge, gælder landingsforpligtelsen for almindelig tunge.
Almindelig tunge (*Solea solea*)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Alle garn og toggergarn	Alle	Alle fangster af almindelig tunge er omfattet af landingsforpligtelsen.

h) Fiskerier i ICES-afsnit VIIb, VIIc, VIIe og VIIf-VIIk

Fiskeri	Redskabskode	Fangstredskaber	Maskestørrelse	Landingsforpligtelse
Torsk (*Gadus morhua*), kuller (*Melanogrammus aeglefinus*), hvilling (*Merlangius merlangus*) og sej (*Pollachius virens*)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, TB, SX, SV, OT, PT, TX	Trawl og vod	Alle	Hvis de samlede landinger pr. fartøj af alle arter i 2013 og 2014 består af mere end 25 % af torskefiskene torsk, kuller, hvilling og sej tilsammen, gælder landingsforpligtelsen for hvilling.

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2015/2439

af 12. oktober 2015

om fastsættelse af en udsmidsplan for visse fiskerier efter demersale arter i de sydvestlige farvande

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF ([1]), særlig artikel 15, stk. 6, og artikel 18, stk. 1 og 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Målet med forordning (EU) nr. 1380/2013 er gradvis at bringe udsmid til ophør i alle fiskerier i EU, ved at der indføres en landingsforpligtelse for fangster af arter, der er omfattet af fangstbegrænsninger.

(2) Ved artikel 15, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1380/2013 tillægges Kommissionen beføjelser til ved delegerede retsakter at vedtage planer vedrørende udsmid for en periode på højst tre år på grundlag af fælles henstillinger, som medlemsstaterne udarbejder i samråd med de relevante rådgivende råd.

(3) Belgien, Spanien, Frankrig, Nederlandene og Portugal har en direkte interesse i spørgsmål vedrørende fiskeriforvaltning i de sydvestlige farvande. Disse medlemsstater har indsendt en fælles henstilling til Kommissionen efter høring af Det Rådgivende Råd for Middelhavet. Videnskabelige bidrag blev indhentet fra relevante videnskabelige organer og gennemgået af Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF). De foranstaltninger, som den fælles henstilling omfatter, er i overensstemmelse med artikel 15, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1380/2013, og de bør derfor i overensstemmelse med artikel 18, stk. 3, i samme forordning omfattes af nærværende forordning.

(4) Når det gælder de sydvestlige farvande, kommer landingsforpligtelsen i henhold til artikel 15, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1380/2013 til at gælde for de arter, der karakteriserer fiskeriet, senest fra den 1. januar 2016. I overensstemmelse med den fælles henstilling bør udsmidsplanen dække fiskeriet efter almindelig tunge, kulmule og jomfruhummer (kun inden for bestandenes udbredelsesområde, også kaldet »funktionelle enheder«) i ICES-afsnit VIIIa, VIIIb, VIIId og VIIIe, jomfruhummer i ICES-afsnit VIIIc og IXa (kun inden for funktionelle enheder), almindelig tunge og rødspætte i ICES-afsnit IXa og kulmule i ICES-afsnit VIIIc og IXa.

(5) I den fælles henstilling foreslås en undtagelse fra landingsforpligtelsen for jomfruhummer, der fanges med trawl i ICES-underområde VIII og IX, da eksisterende videnskabelig dokumentation viser mulige høje overlevelsesrater under hensyntagen til egenskaberne ved de redskaber, der anvendes til at fange denne art, samt fangstmetoderne og økosystemet. I sin konklusion vurderer STECF, at der er behov for flere undersøgelser for at understøtte de eksisterende resultater, og bemærker, at sådanne undersøgelser er i gang og planlagt. Derfor bør undtagelsen medtages i forordningen for år 2016 med en bestemmelse om, at de berørte medlemsstater skal indsende yderligere oplysninger til Kommissionen for at give STECF mulighed for fuldt ud at vurdere begrundelsen for undtagelsen.

(6) Den fælles henstilling omfatter tre de minimis-undtagelser fra landingsforpligtelsen for visse fiskerier og op til visse niveauer. STECF vurderede den dokumentation, som medlemsstaterne indsendte. STECF konkluderer, at den fælles henstilling indeholdt rimelige begrundelser vedrørende de vanskeligheder, der er forbundet med at øge selektiviteten, kombineret med uforholdsmæssigt høje omkostninger til håndtering af uønskede fangster. I lyset af ovenstående bør der fastsættes de minimis-undtagelser i overensstemmelse med procentsatserne i den fælles henstilling og på niveauer, som ikke overstiger dem, der er tilladt i henhold til artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013.

([1]) EUT L 354 af 28.1.2013, s. 22.

(7) De minimis-undtagelsen for almindelig tunge op til højst 5 % af de samlede årlige fangster af denne art med fartøjer, der fisker efter denne art i ICES-afsnit VIIIa og VIIIb med bomtrawl og bundtrawl, er baseret på, at det er særdeles vanskeligt at opnå levedygtige forøgelser af selektiviteten. STECF vurderede, at de supplerende oplysninger er tilstrækkelige til at begrunde den undtagelse, der ansøges om. Denne undtagelse bør derfor indgå i nærværende forordning.

(8) De minimis-undtagelsen for almindelig tunge op til højst 3 % af de samlede årlige fangster af denne art med fartøjer, der fisker efter denne art i ICES-afsnit VIIIa og VIIIb med toggergarn og garn, er begrundet i, at det er meget vanskeligt at opnå øget selektivitet. STECF vurderede, at de supplerende oplysninger er tilstrækkelige til at begrunde den undtagelse, der ansøges om. Denne undtagelse bør derfor indgå i nærværende forordning.

(9) De minimis-undtagelsen for kulmule op til højst 7 % i 2016 og 2017 og 6 % 2018 af de samlede årlige fangster af denne art med fartøjer, der fisker efter denne art i ICES-underområde VIII og IX med trawl, er baseret på, at det er meget vanskeligt at opnå øget selektivitet. Den eksisterende dokumentation, der er forelagt, viser, at øget selektivitet i de berørte fiskerier ville føre til tab af salgbare fisk, hvorved fiskerier kunne blive urentable. Desuden påpegede STECF, at dokumentationen bør suppleres af yderligere undersøgelser om selektiviteten i de pågældende fiskerier. Derfor bør undtagelsen medtages i forordningen med en bestemmelse om, at de berørte medlemsstater skal indsende yderligere oplysninger til Kommissionen for at give STECF mulighed for fuldt ud at vurdere begrundelsen for undtagelsen.

(10) Idet de foranstaltninger, der er fastsat i nærværende forordning, indvirker direkte på de økonomiske aktiviteter og planlægningen af EU-fartøjernes fangstsæson, bør forordningen træde i kraft umiddelbart efter offentliggørelsen. For at overholde de frister, der er fastsat i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013, bør den anvendes fra den 1. januar 2016. I henhold til artikel 15, stk. 6, i nævnte forordning, bør den anvendes i højst tre år —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

Ved denne forordning fastsættes de nærmere bestemmelser for gennemførelsen af den landingsforpligtelse, som er fastsat i artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013, i de sydvestlige farvande, som defineret i artikel 4, stk. 2, litra d), i nævnte forordning, i de fiskerier, der er angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Undtagelse begrundet i høj overlevelsesrate

1. I 2016 finder den undtagelse fra landingsforpligtelsen, der er fastsat i artikel 15, stk. 4, litra b), i forordning (EU) nr. 1380/2013 for arter, for hvilke der er videnskabeligt dokumenterede høje overlevelsesrater, anvendelse på jomfruhummer (*Nephrops norvegicus*), der fanges i ICES-underområde VIII og IX med trawl (redskabskoder [1]: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT og TX).

2. Medlemsstater, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse i de sydvestlige farvande, fremsender senest den 1. maj 2016 yderligere videnskabelige oplysninger, der underbygger den undtagelse, der er fastsat i stk. 1. Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) skal vurdere dataene og oplysningerne senest den 1. september 2016.

[1] De redskabskoder, der anvendes i denne forordning, er defineret af De Forenede Nationers Fødevare- og Landbrugsorganisation.

Artikel 3

De minimis-undtagelser

1. Uanset artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013 er det tilladt at smide følgende mængder ud:

a) for almindelig tunge (*Solea solea*) op til højst 5 % af de samlede årlige fangster af denne art med fartøjer, der anvender bomtrawl (redskabskoder: TBB) og bundtrawl (redskabskoder: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT og TX), og som fisker efter denne art i ICES-afsnit VIIIa og VIIIb

b) for almindelig tunge (*Solea solea*) op til højst 3 % af de samlede årlige fangster af denne art med fartøjer, der anvender toggergarn og garn (redskabskoder: GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR og GEN), og som fisker efter denne art i ICES-afsnit VIIIa og VIIIb

c) for kulmule (*Merluccius merluccius*) op til højst 7 % i 2016 og 2017 og 6 % i 2018 af de samlede årlige fangster af denne art med fartøjer, der anvender trawl (redskabskoder: OTT, OTB, PTB, OT, PT, TBN, TBS, TX, SSC, SPR, TB, SDN, SX og SV), og som fisker efter denne art i ICES-underområde VIII og IX.

2. Medlemsstater, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse i de sydvestlige farvande, fremsender yderligere oplysninger om udsmid og enhver anden form for videnskabelige oplysninger, der underbygger den undtagelse, der er fastsat i stk. 1, litra c), til Kommissionen senest den 1. maj 2016. Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) skal vurdere dataene og oplysningerne senest den 1. september 2016.

Artikel 4

Fartøjer, der er omfattet af landingsforpligtelsen

1. Medlemsskaber fastsætter i overensstemmelse med kriterierne i bilaget til denne forordning, hvilke fartøjer der er omfattet af landingsforpligtelsen for hvert enkelt fiskeri.

2. Senest den 31. december 2015 fremsender de berørte medlemsstater, gennem det sikre EU-websted for fiskerikontrol, listerne over fartøjer, der fastsat i henhold til stk. 1 for hvert enkelt fiskeri, til Kommissionen og andre medlemsstater. Medlemsstaterne ajourfører disse lister.

Artikel 5

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2018.

Artikel 4 anvendes fra denne forordnings ikrafttrædelsesdato.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. oktober 2015.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG

Fiskerier, der er omfattet af landingsforpligtelsen

a) Fiskeriet i ICES-afsnit VIIIa, VIIIb, VIIId og VIIIe

Fiskeri (art)	Redskabskode	Beskrivelse af fiskeredskaber	Maskestørrelse	Landingsforpligtelse
Almindelig tunge (*Solea solea*)	OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT, TX	Alle bundtrawl	Maskestørrelse mellem 70 mm og 100 mm	Alle fangster af almindelig tunge er omfattet af landingsforpligtelsen.
	TBB	Alle bomtrawl	Maskestørrelse mellem 70 mm og 100 mm	
	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Alle toggergarn og garn	Maskestørrelse på mindst 100 mm	
Kulmule (*Merluccius merluccius*)	OTT, OTB, PTB, SDN, OT, PT, TBN, TBS, TX, SSC, SPR, TB, SX, SV	Alle bundtrawl og vod	Maskestørrelse på mindst 100 mm	Alle fangster af kulmule er omfattet af landingsforpligtelsen.
	LL, LLS	Alle langliner	Alle	
	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GEN	Alle garn	Maskestørrelse på mindst 100 mm	
Jomfruhummer (*Nephrops norvegicus*) kun inden for funktionelle enheder	OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT, TX	Alle bundtrawl	Maskestørrelse på mindst 70 mm	Alle fangster af jomfruhummer er omfattet af landingsforpligtelsen.

b) Fiskerier i ICES-afsnit VIIIc og IXa

Fiskeri (art)	Redskabskode	Beskrivelse af fiskeredskaber	Maskestørrelse	Landingsforpligtelse
Jomfruhummer (*Nephrops norvegicus*) kun inden for funktionelle enheder	OTB, PTB, OTT, TBN, TBS, OT, PT, TX TB	Alle bundtrawl	Maskestørrelse på mindst 70 mm	Alle fangster af jomfruhummer er omfattet af landingsforpligtelsen.

Fiskeri (art)	Redskabskode	Beskrivelse af fiskeredskaber	Maskestørrelse	Landingsforpligtelse
Kulmule (*Merluccius merluccius*)	OTT, OTB, PTB, OT, PT, TBN, TBS, TX, SSC, SPR, TB, SDN, SX, SV	Alle bundtrawl og vod	Fartøjer, der opfylder følgende kumulative kriterier: 1. Maskestørrelse på mindst 70 mm 2. De samlede kulmulelandinger i perioden 2013/14 udgør mere end 10 % af alle landede arter og mere end 10 ton.	Alle fangster af kulmule er omfattet af landingsforpligtelsen.
	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GEN	Alle garn	Fartøjer, der opfylder følgende kumulative kriterier: 1. Anvender maskestørrelse på mellem 80 og 99 mm 2. De samlede kulmulelandinger i perioden 2013/14 udgør mere end 10 % af alle landede arter og mere end 10 ton.	
	LL, LLS	Alle langliner	Fartøjer, der opfylder følgende kumulative kriterier: 1. Krogstørrelse større end 3,85 +/– 1,15 længde og 1,6 +/– 0,4 bredde 2. De samlede kulmulelandinger i perioden 2013/14 udgør mere end 10 % af alle landede arter og mere end 10 ton.	

c) Fiskerier i ICES-afsnit IXa

Fiskeri (art)	Redskabskode	Beskrivelse af fiskeredskaber	Maskestørrelse	Landingsforpligtelse
Almindelig tunge (*Solea solea*) og rødspætte (*Pleuronectes platessa*)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Alle togger-garn og garn	Maskestørrelse på mindst 100 mm	Alle fangster af almindelig tunge og rødspætte er omfattet af landingsforpligtelsen.

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2015/2440

af 22. oktober 2015

om fastsættelse af en udsmidsplan for visse fiskerier efter demersale arter i Nordsøen og i EU-farvande i ICES-afsnit IIa

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF ([1]), særlig artikel 15, stk. 6, og artikel 18, stk. 1 og 3, og Rådets forordning (EF) nr. 850/98 af 30. marts 1998 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer ([2]), særlig artikel 18a og 48a, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Målet med forordning (EU) nr. 1380/2013 er gradvis at bringe udsmid til ophør i alle fiskerier i EU, ved at der indføres en landingsforpligtelse for fangster af arter, der er omfattet af fangstbegrænsninger.

(2) Ved artikel 15, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1380/2013 tillægges Kommissionen beføjelser til ved delegerede retsakter at vedtage planer vedrørende udsmid for en periode på højst tre år på grundlag af fælles henstillinger, som medlemsstaterne udarbejder i samråd med de relevante rådgivende råd.

(3) Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrig, Nederlandene, Sverige og Det Forenede Kongerige har en direkte interesse i spørgsmål vedrørende fiskeriforvaltning i Nordsøen. Disse medlemsstater har indsendt en fælles henstilling til Kommissionen efter høring af Det Rådgivende Råd for Nordsøen og Det Rådgivende Råd for det Åbne Hav/Højsøflåden. Videnskabelige bidrag blev indhentet fra relevante videnskabelige organer og gennemgået af Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF). De foranstaltninger, som den fælles henstilling omfatter, er i overensstemmelse med artikel 18, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1380/2013.

(4) Med henblik på forordning (EU) nr. 1380/2013 omfatter Nordsøen ICES-afsnit IIIa og IV. Da nogle demersale bestande med relevans for den foreslåede udsmidsplan også findes i EU-farvande i ICES-afsnit IIa, anbefaler medlemsstaterne, at udsmidsplanen omfatter dette afsnit.

(5) For så vidt angår Nordsøen, kommer landingsforpligtelsen i henhold til artikel 15, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1380/2013 til at gælde for de arter, der karakteriserer de fiskerier, som er omfattet af fangstbegrænsninger senest fra den 1. januar 2016, i blandet fiskeri efter torsk, kuller, hvilling og sej, i fiskeri efter jomfruhummer, i blandet fiskeri efter almindelig tunge og rødspætte, i fiskeri efter kulmule og i fiskeri efter dybhavsreje. I henhold til artikel 15, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1380/2013 fastsættes det i udsmidsplanen, hvilke arter der skal landes fra den 1. januar 2016. Disse arter er sej, kuller, jomfruhummer, almindelig tunge, rødspætte, kulmule og dybhavsreje. Med udsmidsplanen fastsættes der desuden en forpligtelse til at lande bifangster af dybhavsreje.

(6) I den fælles henstilling foreslås det, at to undtagelser finder anvendelse på jomfruhummer, der fanges med tejner og med visse bundtrawl (OTB TBN ([3])) i ICES-afsnit IIIa. På grundlag af den videnskabelige dokumentation, der er fremlagt i den fælles henstilling, og som STECF har gennemgået, og under hensyntagen til redskabernes

([1]) EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22.
([2]) EFT L 125 af 27.4.1998, s. 1.
([3]) Redskabskoderne i denne forordning henviser til koderne i bilag XI til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 af 8. april 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik. For de fartøjer, der har en længde overalt på mindre end 10 m, henviser redskabskoderne i dette skema til koder i FAO-klassificeringen af redskaber.

specifikationer, fangstmetoderne og økosystemet, mener Kommissionen, at disse undtagelser bør medtages i nærværende forordning. Medlemsstaterne bør fremsende yderligere data, således at STECF kan foretage en yderligere vurdering af overlevelsesraterne for jomfruhummer, der fanges med de pågældende trawl, og Kommissionen kan revidere den pågældende undtagelse efter 2016.

(7) Den fælles henstilling omfatter fem de minimis-undtagelser fra landingsforpligtelsen for visse fiskerier og op til visse niveauer. STECF har gennemgået den dokumentation, der blev modtaget fra medlemsstaterne, og konkluderede generelt, at den fælles henstilling indeholdt velbegrundede argumenter for, at yderligere forbedringer i selektiviteten er vanskelige at opnå, og/eller at der er uforholdsmæssigt store omkostninger ved håndtering af uønskede fangster, i nogle tilfælde underbygget med en kvalitativ vurdering af omkostningerne. Da denne konklusion i modsiges af videnskabelige oplysninger, der viser det modsatte, bør der indføres en de minimis-undtagelse i overensstemmelse med de procentsatser, der foreslås i den fælles henstilling og på niveauer, der ikke overstiger dem, der er tilladt i henhold til artikel 15, stk. 5, litra c), i forordning (EU) nr. 1380/2013.

(8) Den de minimis-undtagelse, der foreslås i den fælles henstilling for almindelig tunge og kuller tilsammen, på op til højst 2 % af de samlede årlige fangster af jomfruhummer, tunge og kulmule i fiskeri efter jomfruhummer med fartøjer, der anvender bundtrawl med artsselektiv rist i ICES-afsnit IIIa, er begrundet i, at det er meget vanskeligt at opnå øget selektivitet. STECF vurderede, at de underbyggende oplysninger er tilstrækkelige til at begrunde den undtagelse, der ansøges om. Derfor bør den pågældende undtagelse medtages i denne forordning.

(9) Den de minimis-undtagelse, der foreslås i den fælles henstilling for almindelig tunge på op til højst 3 % af de samlede årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der anvender garn og toggergarn ved fiskeri efter almindelig tunge i ICES-afsnit IIIa, ICES-underafsnit IV og EU-farvande i ICES-afsnit IIa, er begrundet i, at det er meget vanskeligt at opnå øget selektivitet. STECF vurderede, at de underbyggende oplysninger er tilstrækkelige til at begrunde den undtagelse, der ansøges om. Derfor bør den pågældende undtagelse medtages i denne forordning.

(10) Den de minimis-undtagelse, der foreslås i den fælles henstilling for almindelig tunge under 19 cm på op til 3,7 % af de samlede årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der anvender bomtrawl med en maskestørrelse på 80-90 mm i ICES-underområde IV syd for 55/56 °N, er begrundet i, at det er meget vanskeligt at opnå øget selektivitet, og at der foreligger kvantitative oplysninger om uforholdsmæssigt høje omkostninger i forbindelse med håndtering af uønskede fangster. Kommissionen vurderer, at det er hensigtsmæssigt at medtage undtagelsen i denne forordning. Medlemsstaterne bør indsende yderligere oplysninger, for så vidt angår de pågældende omkostninger, således at Kommissionen kan revidere undtagelsen efter 2016.

(11) Den de minimis-undtagelse, der foreslås i den fælles henstilling for almindelig tunge på op til højst 7 % af de samlede årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der anvender bomtrawl med øget selektivitet i ICES-underområde IV, er begrundet i, at det er meget vanskeligt at opnå øget selektivitet. STECF vurderede, at de underbyggende oplysninger er tilstrækkelige til at begrunde den undtagelse, der foreslås. Derfor bør den pågældende undtagelse medtages i denne forordning.

(12) Den de minimis-undtagelse, der foreslås i den fælles henstilling for jomfruhummer, der er mindre end den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse, op til højst 6 % af de samlede årlige fangster af denne art, fanget af fartøjer der anvender visse bundtrawl i ICES-underområde IV og EU-farvande i ICES-afsnit IIa, er baseret på, at der foreligger kvantitative oplysninger, der begrunder, at der er uforholdsmæssigt store omkostninger ved håndtering og bortskaffelse af uønskede fangster. STECF vurderede, at de underbyggende oplysninger er tilstrækkelige til at begrunde den undtagelse, der foreslås. Derfor bør den pågældende undtagelse medtages i denne forordning.

(13) Med henblik på at vedtage udsmidsplaner og for de arter, der er omfattet af landingsforpligtelsen, tillægges Kommissionen ved artikel 18a i forordning (EF) nr. 850/98 beføjelser til at fastsætte en bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser med det formål at sikre beskyttelse af unge marine organismer. Den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse kan, hvor det er hensigtsmæssigt, afvige fra de størrelser, der er fastsat i bilag XII til samme forordning. I øjeblikket er der i nævnte bilag XII fastsat en bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse for jomfruhummer på 130 cm. På grundlag af videnskabelig rådgivning fra STECF kan den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse for jomfruhummer fastsættes til 105 cm. Navnlig konkluderede STECF, at den foreslåede bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse ligger over den gennemsnitlige størrelse for kønsmodne jomfruhummere, og at risikoen for populationen ved at mindske den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse i ICES-afsnit IIIa er begrænset.

(14) Udsmidsplaner kan også omfatte tekniske foranstaltninger vedrørende fiskeri eller arter, der er omfattet af landingsforpligtelsen. For at øge redskabernes selektivitet og mindske antallet af uønskede fangster i Skagerrak er det hensigtsmæssigt at fastsætte et antal tekniske foranstaltninger, som blev aftalt mellem Unionen og Norge i 2011 ([1]) og 2012 ([2]).

(15) For at sikre passende kontrol bør der fastsættes specifikke krav til medlemsstaterne om at opstille lister over fartøjer, der er omfattet af nærværende forordning.

(16) Idet foranstaltningerne i denne forordning indvirker direkte på de økonomiske aktiviteter og planlægningen af EU-fartøjernes fangstsæson, bør forordningen træde i kraft umiddelbart efter offentliggørelsen. For at overholde de frister, der er fastsat i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013, bør den anvendes fra den 1. januar 2016. Denne forordning bør i overensstemmelse med samme forordnings artikel 15, stk. 6, højst anvendes i en periode på et år —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

Ved denne forordning fastsættes de nærmere bestemmelser for gennemførelsen af den landingsforpligtelse, der er fastsat i artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013, for Nordsøen og EU-farvande i ICES-afsnit IIa, og som finder anvendelse på de fiskerier, der er angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Undtagelse begrundet i en høj overlevelsesrate

1. Den undtagelse fra landingsforpligtelsen, der er fastsat i artikel 15, stk. 4, litra b), i forordning (EU) nr. 1380/2013, for arter, der ifølge den videnskabelige dokumentation udviser en høj overlevelsesrate, finder anvendelse på følgende fangster af jomfruhummer:

a) fangster taget med tejner (FPO)

b) fangster i ICES-afsnit IIIa taget med bundtrawl (OTB, TBN), der har en maskestørrelse på mindst 70 mm og er forsynet med artsselektiv rist med højst 35 mm mellem tremmerne, og

c) fangster i ICES-afsnit IIIa taget med bundtrawl, (OTB, TBN), der har en maskestørrelse på mindst 90 mm og er forsynet med et overpanel med en maskestørrelse på mindst 270 mm (diamantmaske) eller mindst 140 mm (kvadratmaske).

2. Jomfruhummer, der fanges i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) og c), genudsættes straks i det område, hvori den er fanget.

3. Senest den 30. april 2016 forelægger de medlemsstater, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse i Nordsøen, Kommissionen yderligere videnskabelige oplysninger som begrundelse for undtagelserne i stk. 1, litra b).

([1]) Godkendt referat af fiskerikonsultationerne mellem Norge og Den Europæiske Union om regulering af fiskeriet i Skagerrak og Kattegat for 2012.

([2]) Godkendt referat af fiskerikonsultationerne mellem Den Europæiske Union og Norge om foranstaltninger til gennemførelse af et forbud mod udsmid og kontrolforanstaltninger i Skagerrakområdet af 4. juli 2012.

Artikel 3

De-minimis-undtagelser

1. Uanset artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013 er det tilladt at smide følgende mængder ud:

a) for almindelig tunge og kuller tilsammen op til højst 2 % af de samlede årlige fangster af jomfruhummer, almindelig tunge og kuller i fiskeri efter jomfruhummer med fartøjer, der anvender bundtrawl (OTB, TBN) med en maskestørrelse på mindst 70 mm og forsynet med en artsselektiv rist med højst 35 mm mellem tremmerne i ICES-afsnit IIIa

b) for almindelig tunge op til højst 3 % af de samlede årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der anvender garn og toggergarn (GN, GNS, GND, GNC, GTN, GTR, GEN, GNF) i ICES-afsnit IIIa, ICES-underområde IV og EU-farvande i ICES-afsnit IIa

c) for almindelig tunge under 19 cm op til højst 3,7 % af de årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der anvender bomtrawl (TBB) med en maskestørrelse på 80-90 mm i den sydlige del af Nordsøen (ICES-underområde IV syd for 55/56 °N)

d) for almindelig tunge under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse op til højst 7 % af de årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der anvender bomtrawl (TBB) med en maskestørrelse på 80-119 mm med en øget maskestørrelse i forlængelsen af bomtrawlet i ICES-underområde IV

e) for jomfruhummer under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse op til højst 6 % af de årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der anvender bomtrawl (OTB, TBN, OTT, TB) med en maskestørrelse på 80-99 mm i ICES-underområde IV og EU-farvande i ICES-afsnit IIa.

2. Senest den 30. april 2016 forelægger de medlemsstater, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse i Nordsøen, Kommissionen yderligere videnskabelige oplysninger som begrundelse for undtagelserne i stk. 1, litra c).

Artikel 4

Bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse

Uanset den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse, der er fastsat i bilag XII til forordning (EF) nr. 850/98, og ved anvendelsen af denne forordning, er den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse for jomfruhummer i ICES-afsnit IIIa følgende:

a) samlet længde 105 mm

b) rygskjoldslængde 32 mm.

Artikel 5

Særlige tekniske foranstaltninger i Skagerrak

1. Det er forbudt at medføre eller at anvende trawl, snurrevod, bomtrawl eller lignende trukne redskaber med en maskestørrelse på under 120 mm.

2. Uanset stk. 1 er det tilladt at anvende trawl, hvis fangstpose har en maskestørrelse på mindst 90 mm, forudsat at de er udrustet med:

a) et kvadratmasket panel på mindst 140 mm

b) et diamantmaskepanel på mindst 270 mm, der er placeret i et afsnit med fire paneler og monteret med hver tre masker med en maskestørrelse på 90 mm på en maske med maskestørrelse på 270 mm eller

c) en sorteringsrist med en afstand mellem tremmerne på højst 35 mm.

Den afvigelse, der er fastsat i første afsnit, litra a) og b), finder anvendelse, forudsat at trawlets panel er:

— mindst 3 m langt

— placeret højst 4 m fra fangstposen og

— dækker trawlets overvinges fulde bredde (dvs. fra sømline til sømline).

3. Uanset stk. 1 kan følgende trawl også anvendes:

a) trawl med kvadratmasker, hvis fangstpose har en maskestørrelse på mindst 70 mm, og som er forsynet med en sorteringsrist med højst 35 mm mellem tremmerne

b) trawl med en maskestørrelse på under 70 mm, når der fiskes efter pelagiske arter og industriarter, forudsat at fangsterne består af over 80 % af en eller flere pelagiske arter eller industriarter

c) trawl, hvis fangstpose har en maskestørrelse på mindst 35 mm, når der fiskes efter dybhavsrejer, forudsat at trawlet er forsynet med en sorteringsrist med højst 19 mm mellem tremmerne.

4. Det er tilladt at anvende en anordning, der holder fisk tilbage, når der fiskes efter dybhavsrejer, jf. stk. 3, litra c), forudsat at der er tilstrækkelige fiskerimuligheder til at dække bifangster, og at anordningen til at holde fiske tilbage er

— konstrueret med et kvadratmasket overpanel med en maskestørrelse på mindst 120 mm

— mindst 3 m lang og

— mindst lige så bred som sorteringsristen.

Artikel 6

Fartøjsliste

Medlemsstaterne fastsætter i overensstemmelse med kriterierne i bilaget til denne forordning, hvilke fartøjer der er omfattet af landingsforpligtelsen for hvert fiskeri.

Senest den 31. december 2015 forelægger medlemsstaterne Kommissionen og de øvrige medlemsstater via det sikre EU-websted for fiskerikontrol listen, jf. stk. 1, over alle fartøjer, der fisker efter sej, som defineret i bilaget. Medlemsstaterne sørger for, at disse lister til enhver tid er ajourført.

Artikel 7

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016.

Artikel 6 anvendes dog fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. oktober 2015.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG

Fiskerier, der er omfattet af landingsforpligtelsen

Fiskeredskab (1) (2)	Maskestørrelse	Berørte arter
Trawl: OTB, OTT, OT, PTB, PT, TBN, TBS, OTM, PTM, TMS, TM, TX, SDN, SSC, SPR, TB, SX, SV	> 100 mm	Alle fangster af sej (hvis fanget af et fartøj, der fisker efter sej (3)), rødspætte og kuller. Alle bifangster af dybhavsreje.
Trawl: OTB, OTT, OT, PTB, PT, TBN, TBS, OTM, PTM, TMS, TM, TX, SDN, SSC, SPR, TB, SX, SV	I ICES-underområde IV og EU-farvande i ICES-afsnit IIa: 80-99 mm	I alle områder, alle fangster af jomfruhummer og almindelig tunge (4). Alle bifangster af dybhavsreje.
	I ICES-afsnit IIIa: 70-99 mm	I ICES-afsnit IIIa: alle fangster af kuller.
Trawl: OTB, OTT, OT, PTB, PT, TBN, TBS, OTM, PTM, TMS, TM, TX, SDN, SSC, SPR, TB, SX, SV	32-69 mm	Alle fangster af dybhavsreje.
Bomtrawl: TBB	> 120 mm	Alle fangster af rødspætte. Alle bifangster af dybhavsreje.
Bomtrawl: TBB	80-119 mm	Alle fangster af almindelig tunge. Enhver bifangst af dybhavsreje.
Garn, toggergarn og indfiltringsnet: GN, GNS, GND, GNC, GTN, GTR, GEN, GNF		Alle fangster af almindelig tunge. Alle bifangster af dybhavsreje.
Kroge og liner: LLS, LLD, LL, LTL, LX, LHP, LHM		Alle fangster af kulmule. Alle bifangster af dybhavsreje.
Fælder: FPO, FIX, FYK, FPN		Alle fangster af jomfruhummer. Alle bifangster af dybhavsreje.

(1) Redskabskoderne i dette skema henviser til koderne i bilag XI til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik.

(2) For de fartøjer, der har en længde overalt på mindre end 10 m, henviser redskabskoderne i dette skema til koder i FAO-klassificeringen af redskaber.

(3) Fartøjer anses for at fiske efter sej, hvis sej, når fartøjerne anvender trawl med en maskestørrelse på mindst 100 mm, på årsgennemsnit har udgjort mere end 50 % af alle fartøjets landinger af fisk fanget i EU og tredjelandes områder af Nordsøen i løbet af en periode på x – 4 og x – 2, hvor x er anvendelsesåret, dvs. 2012-2014 for anvendelsesåret 2016 og 2013-2015 for anvendelsesåret 2017.

(4) Undtagen i ICES-afsnit IIIa ved fiskeri med trawl, der har en maskestørrelse på mindst 90 mm og er forsynet med et overpanel med en maskestørrelse på mindst 270 mm (diamantmaske) eller mindst 140 mm (kvadratmaske) eller et panel med en maskestørrelse på 120 placeret 6-9 m fra fangstposen.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) 2015/2441

af 18. december 2015

om ændring af forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 for så vidt angår IAS 27

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder ([1]), særlig artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1126/2008 ([2]) blev en række internationale standarder og fortolkningsbidrag, der fandtes pr. 15. oktober 2008, vedtaget.

(2) Den 12. august 2014 offentliggjorde International Accounting Standards Board en række ændringer til IAS 27 *Separate årsregnskaber* med titlen *Den indre værdis metode i separate årsregnskaber*. Formålet med ændringerne er at tillade virksomheder at anvende den indre værdis metode, som beskrevet i IAS 28 *Investeringer i associerede virksomheder og joint ventures*, til regnskabsmæssig behandling af deres investeringer i dattervirksomheder, joint ventures og associerede virksomheder i deres separate årsregnskaber.

(3) Ændringerne af IAS 27 indebærer konsekvensændringer af IFRS 1 og IAS 28 for at sikre en logisk sammenhæng mellem de internationale regnskabsstandarder.

(4) Ændringerne til IAS 27 indeholder en række henvisninger til IFRS 9, som for øjeblikket ikke kan anvendes, da IFRS 9 endnu ikke er blevet vedtaget af Unionen. Derfor bør enhver henvisning til IFRS 9, der forekommer i bilaget til denne forordning, læses som en henvisning til IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling*.

(5) Den Europæiske Rådgivende Regnskabsgruppe bekræfter, at ændringerne til IAS 27 opfylder kriterierne for vedtagelse som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1606/2002.

(6) Forordning (EF) nr. 1126/2008 bør derfor ændres.

(7) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med Regnskabskontroludvalgets udtalelse —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. I bilaget til forordning (EF) nr. 1126/2008 foretages følgende ændringer:

a) IFRS 1 *Førstegangsanvendelse af IFRS* ændres som anført i bilaget til denne forordning.

b) IAS 27 *Separate årsregnskaber* ændres som anført i bilaget til denne forordning

c) IAS 28 *Investeringer i associerede virksomheder og joint ventures* ændres som anført i bilaget til denne forordning.

([1]) EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1.
([2]) Kommissionens forordning (EF) nr. 1126/2008 af 3. november 2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 (EUT L 320 af 29.11.2008, s. 1).

2. Enhver henvisning til IFRS 9, der forekommer i bilaget til denne forordning, læses som en henvisning til IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling*.

Artikel 2

Virksomhederne anvender ændringerne, der er omhandlet i artikel 1, senest fra den første dag i det førstkommende regnskabsår, der begynder den 1. januar 2016 eller derefter.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 2015.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG

Den indre værdis metode i separate årsregnskaber

(Ændringer til IAS 27)

Ændringer til IAS 27

Separate årsregnskaber

Afsnit 4-7, 10, 11B og 12 ændres, og afsnit 18J tilføjes.

DEFINITIONER

4. Nedenstående udtryk anvendes i denne standard med følgende betydning:

…

Separate årsregnskaber **er regnskaber, som præsenteres af en virksomhed, og hvori den under forbehold af kravene i denne standard kan vælge at behandle sine investeringer i dattervirksomheder, joint ventures og associerede virksomheder enten til kostpris, i overensstemmelse med IFRS 9 *Finansielle instrumenter*, eller ved hjælp af den indre værdis metode, i overensstemmelse med IAS 28 *Investeringer i associerede virksomheder og joint ventures*.**

5. Nedenstående begreber er defineret i Appendiks A til IFRS 10 *Koncernregnskaber*, Appendiks A til IFRS 11 *Fælles ordninger* og afsnit 3 i IAS 28:

— associeret virksomhed

— den indre værdis metode

— …

6. Separate årsregnskaber er regnskaber, som præsenteres ud over de konsoliderede årsregnskaber eller ud over regnskaberne for en investor, som ikke har investeringer i dattervirksomheder, men har investeringer i associerede virksomheder eller joint ventures, og hvori investeringerne i associerede virksomheder eller joint ventures i henhold til IAS 28 skal behandles regnskabsmæssigt ved hjælp af den indre værdis metode, undtagen under de omstændigheder, der er beskrevet i afsnit 8-8A.

7. Årsregnskaber for virksomheder, der ikke har dattervirksomheder, associerede virksomheder eller joint venturedeltageres kapitalandele i joint ventures, udgør ikke separate årsregnskaber.

…

UDARBEJDELSE AF SEPARATE ÅRSREGNSKABER

…

10. Når en virksomhed udarbejder et separat årsregnskab, skal den indregne investeringer i dattervirksomheder, joint ventures og associerede virksomheder enten:

a) til kostpris

b) i overensstemmelse med IFRS 9 eller

c) ved hjælp af den indre værdis metode i overensstemmelse med IAS 28.

Virksomheden skal regnskabsmæssigt behandle hver kategori af investeringer på samme måde. Investeringer, der regnskabsmæssigt behandles til kostpris eller ved hjælp af den indre værdis metode, skal regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med IFRS 5 *Anlægsaktiver, som besiddes med henblik på salg og ophørte aktiviteter*, hvis de er klassificeret som besiddelse med henblik på salg eller udlodning (eller medtages i en afståelsesgruppe, som er klassificeret som besiddelse med henblik på salg eller udlodning). Målingen af investeringer, der regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med IFRS 9, er under disse omstændigheder ikke ændret.

…

11B Hvis en modervirksomhed ophører med at være en investeringsvirksomhed eller bliver en investeringsvirksomhed, skal den fra datoen for statusændringen behandle denne ændring regnskabsmæssigt som følger:

a) når en virksomhed ophører med at være en investeringsvirksomhed, skal virksomheden regnskabsmæssigt behandle en investering i en dattervirksomhed i overensstemmelse med afsnit 10. Datoen for statusændringen er den skønnede anskaffelsesdato. Dagsværdien af dattervirksomheden på den skønnede anskaffelsesdato udgør det skønnede erlagte vederlag i forbindelse med den regnskabsmæssige behandling af investeringen i overensstemmelse med afsnit 10.

i) [udgår]

ii) [udgår]

b) hvis en virksomhed bliver en investeringsvirksomhed, skal den regnskabsmæssigt behandle en investering i en dattervirksomhed til dagsværdi over resultatet i overensstemmelse med IFRS 9. Forskellen mellem dattervirksomhedens tidligere regnskabsmæssige værdi og dagsværdien på datoen for investeringsvirksomhedens statusændring indregnes som gevinst eller tab i resultatopgørelsen. Den samlede værdi af en eventuel gevinst eller et eventuelt tab, der tidligere er indregnet i øvrig totalindkomst for disse dattervirksomheder, behandles, som om investeringsvirksomheden havde afhændet disse dattervirksomheder på datoen for statusændringen.

12. Udbytte fra en dattervirksomhed, et joint venture eller en associeret virksomhed indregnes i en virksomheds separate årsregnskab, når virksomhedens ret til at modtage udbyttet er blevet fastlagt. Udbyttet indregnes i resultatet, medmindre virksomheden vælger at anvende den indre værdis metode; i så fald indregnes udbyttet som en reduktion af investeringens regnskabsmæssige værdi.

…

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT OG OVERGANG

…

18J *Den indre værdis metode i separate årsregnskaber* (Ændringer til IAS 27), udstedt i august 2014, medførte ændringer af afsnit 4-7, 10, 11B og 12. Virksomheder skal anvende disse ændringer med tilbagevirkende kraft i overensstemmelse med IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl* for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2016 eller derefter. Det er tilladt at anvende standarden før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender disse ændringer for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning herom.

Konsekvensændringer til andre standarder

IFRS 1 *Førstegangsanvendelse af IFRS*

Afsnit 39Z tilføjes.

IKRAFTTRÆDELSESDATO

…

39Z *Den indre værdis metode i separate årsregnskaber* (Ændringer til IAS 27), udstedt i august 2014, medførte ændringer af afsnit D14 og tilføjelse af afsnit D15A. Virksomheder skal anvende disse ændringer på regnskabsår, som begynder den 1. januar 2016 eller derefter. Det er tilladt at anvende standarden før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender disse ændringer for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning herom.

I appendiks D ændres afsnit D14, og afsnit D15A tilføjes.

Investeringer i dattervirksomheder, joint ventures og associerede selskaber

D14 Når en virksomhed udarbejder et separat årsregnskab, skal den i henhold til IAS 27 indregne investeringer i dattervirksomheder, joint ventures og associerede virksomheder enten:

a) til kostpris

b) i overensstemmelse med IFRS 9 eller

c) ved hjælp af den indre værdis metode i overensstemmelse med IAS 28.

…

D15A Hvis en virksomhed, der anvender IFRS for første gang, regnskabsmæssigt behandler en sådan investering ved hjælp af den indre værdis metode i overensstemmelse med IAS 28:

a) skal den virksomhed, der anvender IFRS for første gang, fritagelsen for tidligere virksomhedssammenslutninger (Appendiks C) på anskaffelsen af investeringen

b) hvis en virksomhed anvender IFRS for første gang for sit separate årsregnskab tidligere end for sine konsoliderede årsregnskaber og

i) senere end modervirksomheden, skal virksomheden anvende afsnit D16 i sit separate årsregnskab

ii) senere end dattervirksomheden, skal virksomheden anvende afsnit D17 i sit separate årsregnskab.

IAS 28 *Investeringer i associerede virksomheder og joint ventures*

Afsnit 25 ændres, og afsnit 45B tilføjes.

Ændringer i ejerandele

25. Hvis en virksomheds ejerandele i en associeret virksomhed eller et joint venture mindskes, men investeringen fortsat klassificeres som enten en associeret virksomhed eller et joint venture, skal virksomheden omklassificere til resultat den del af gevinsten eller tabet, der tidligere var indregnet i øvrig totalindkomst vedrørende denne mindskelse af ejerandele, hvis gevinsten eller tabet skulle omklassificeres til resultatet ved afhændelsen af de tilknyttede aktiver eller forpligtelser.

…

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT OG OVERGANG

…

45B *Den indre værdis metode i separate årsregnskaber* (Ændringer til IAS 27), udstedt i august 2014, medførte ændringer af afsnit 25. Virksomheder skal anvende denne ændring med tilbagevirkende kraft i overensstemmelse med IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl* for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2016 eller derefter. Det er tilladt at anvende standarden før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender ændringen for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning herom.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/2442

af 22. december 2015

om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ([1]),

under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om nærmere bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ([2]), særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguayrunden kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.

(2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 2015.

På Kommissionens vegne

For formanden

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter

([1]) EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.
([2]) EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ([1])	Fast importværdi
0702 00 00	IL	236,2
	MA	104,4
	TR	109,8
	ZZ	150,1
0707 00 05	EG	174,9
	MA	90,3
	TR	143,9
	ZZ	136,4
0709 93 10	MA	45,8
	TR	145,2
	ZZ	95,5
0805 10 20	EG	52,8
	MA	65,7
	TR	77,0
	ZA	53,1
	ZZ	62,2
0805 20 10	MA	74,4
	ZZ	74,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	111,9
	TR	86,8
	UY	95,4
	ZZ	98,0
0805 50 10	TR	97,8
	ZZ	97,8
0808 10 80	CA	153,6
	CL	95,8
	US	172,3
	ZA	141,1
	ZZ	140,7
0808 30 90	CN	63,7
	TR	121,0
	ZZ	92,4

([1]) Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1106/2012 af 27. november 2012 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 471/2009 om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelande for så vidt angår ajourføring af den statistiske lande- og områdefortegnelse (EUT L 328 af 28.11.2012, s. 7). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2015/2443

af 11. december 2015

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i associeringsrådet, som er nedsat ved associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Moldova på den anden side, vedrørende denne associeringsaftales afsnit V

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 4, første afsnit, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 464, stk. 3 og 4, i associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Moldova på den anden side ([1]) (»aftalen«) kan dele af aftalen anvendes midlertidigt.

(2) I artikel 3 i Rådets afgørelse 2014/492/EU ([2]) fastlægges det, hvilke af aftalens bestemmelser, der skal anvendes midlertidigt.

(3) I aftalens artikel 462 fastsættes det, at anvendelsen af aftalens afsnit V (Handel og handelsrelaterede anliggender) på de områder i Republikken Moldova, som Republikken Moldovas regering ikke udøver faktisk kontrol over, begynder, når Republikken Moldova har sikret en fuldstændig gennemførelse og håndhævelse af afsnit V på hele sit område.

(4) I aftalens artikel 462 fastsættes det, at associeringsrådet skal træffe en afgørelse om, hvornår den fuldstændige gennemførelse og håndhævelse af aftalens afsnit V er sikret på hele Republikken Moldovas område.

(5) Republikken Moldova har underrettet Kommissionen om, at den vil kunne sikre fuldstændig gennemførelse og håndhævelse af aftalens afsnit V med virkning fra den 1. januar 2016.

(6) Det er nødvendigt at overvåge og regelmæssigt undersøge anvendelsen af aftalens afsnit V på hele Republikken Moldovas område.

(7) Det er nødvendigt at fastsætte den holdning, der skal indtages på Unionens Vegne vedrørende anvendelsen af aftalens afsnit V på hele Republikken Moldovas område —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i associeringsrådet, der er nedsat ved artikel 434 i associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Moldova på den anden side, vedrørende den fuldstændige gennemførelse og håndhævelse af aftalens afsnit V (Handel og handelsrelaterede anliggender) på hele Republikken Moldovas område, baseres på det udkast til Associeringsrådets afgørelse, der er knyttet til nærværende afgørelse.

([1]) EUT L 260 af 30.8.2014, s. 4.
([2]) Rådets afgørelse 2014/492/EU af 16. juni 2014 om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og midlertidig anvendelse af associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Moldova på den anden side (EUT L 260 af 30.8.2014, s. 1).

2. Unionens repræsentanter i associeringsrådet kan tiltræde mindre tekniske ændringer i udkastet til afgørelse uden yderligere afgørelse truffet af Rådet.

Artikel 2

Senest otte måneder efter denne afgørelses ikrafttræden, og derefter en gang om året, aflægger Europa-Kommissionen rapport til Rådet om anvendelsen af aftalens afsnit V på hele Republikken Moldovas område. Hvis Republikken Moldova ikke længere sikrer fuldstændig gennemførelse og håndhævelse af aftalens afsnit V på de områder i Republikken Moldova, som Republikken Moldovas regering ikke udøver faktisk kontrol over, kan Unionens repræsentanter i associeringsrådet i overensstemmelse med en afgørelse, der træffes i henhold til traktatens artikel 218, stk. 9, anmode Associeringsrådet om at genoverveje den fortsatte anvendelse af aftalens afsnit V på de pågældende områder.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. december 2015.

På Rådets vegne
F. BAUSCH
Formand

UDKAST TIL

ASSOCIERINGSRÅDET EU-REPUBLIKKEN MOLDOVAS AFGØRELSE Nr. 1/2015

af … 2015

om anvendelsen af afsnit V i associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Moldova på den anden side på hele Republikken Moldovas område

ASSOCIERINGSRÅDET HAR —

under henvisning til associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Moldova på den anden side ([1]), særlig artikel 462, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I overensstemmelse med artikel 464 i associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Moldova på den anden side (»aftalen«) har dele af aftalen fundet midlertidig anvendelse fra den 1. september 2014.

(2) Republikken Moldova har underrettet Kommissionen om, at den vil kunne sikre fuldstændig gennemførelse og håndhævelse af aftalens afsnit V (Handel og handelsrelaterede anliggender) på hele sit område med virkning fra den 1. januar 2016.

(3) Associeringsrådet bør regelmæssigt undersøge anvendelsen af aftalens afsnit V (Handel og handelsrelaterede anliggender) på hele Republikken Moldovas område.

(4) Associeringsudvalget i dettes handelssammensætning bør overvåge anvendelsen af aftalens afsnit V (Handel og handelsrelaterede anliggender) på hele Republikken Moldovas område og rapportere regelmæssigt til Associeringsrådet —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Afsnit V (Handel og handelsrelaterede anliggender) i associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Moldova på den anden side finder anvendelse på hele Republikken Moldovas område fra den 1. januar 2016.

2. Associeringsrådet undersøger anvendelsen af aftalens afsnit V (Handel og handelsrelaterede anliggender) på hele Republikken Moldovas område senest 10 måneder efter vedtagelsen af denne afgørelse og derefter en gang om året.

3. Associeringsudvalget i dettes handelssammensætning overvåger anvendelsen af afsnit V (Handel og handelsrelaterede anliggender) i aftalen omhandlet i stk. 1. Associeringsudvalget rapporterer til Associeringsrådet en gang om året, og når omstændighederne tilsiger det.

4. Afsnit VII (Institutionelle, almindelige og afsluttende bestemmelser) finder anvendelse i det omfang, det anvendes i forbindelse med aftalens afsnit V (Handel og handelsrelaterede anliggender).

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i …, den ….

På Associeringsrådets vegne

…

Formand

([1]) EUT L 260 af 30.8.2014, s. 4

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2015/2444

af 17. december 2015

om standardbestemmelser for medlemsstaternes forelæggelse af nationale programmer for udryddelse, bekæmpelse og overvågning af dyresygdomme og zoonoser med henblik på EU-tilskud og om ophævelse af beslutning 2008/425/EF

(meddelt under nummer C(2015) 9192)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 652/2014 af 15. maj 2014 om bestemmelser vedrørende forvaltning af udgifter i tilknytning til fødevarekæden, dyresundhed og dyrevelfærd samt til plantesundhed og planteformeringsmateriale, om ændring af Rådets direktiv 98/56/EF, 2000/29/EF og 2008/90/EF, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002, (EF) nr. 882/2004 og (EF) nr. 396/2005 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 og om ophævelse af Rådets afgørelse 66/399/EØF, afgørelse 76/894/EØF og beslutning 2009/470/EF [1], særlig artikel 36, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved forordning (EU) nr. 652/2014 fastsættes bl.a. bestemmelser vedrørende forvaltning af udgifter i tilknytning til fødevarekæden, dyresundhed og krav til forelæggelsen og indholdet af de nationale programmer for udryddelse, bekæmpelse og overvågning af dyresygdomme og zoonoser.

(2) I henhold til artikel 12, stk. 1, i forordning (EU) nr. 652/2014 skal medlemsstaterne senest den 31. maj hvert år forelægge Kommissionen de nationale programmer, som skal iværksættes i det følgende år, og som de ønsker at ansøge om tilskud til.

(3) Kommissionens beslutning 2008/425/EF [2] indeholder bestemmelser om, at medlemsstater, som ansøger om EU-tilskud til nationale programmer for udryddelse, overvågning og bekæmpelse af visse dyresygdomme, skal indsende ansøgninger, der som minimum indeholder de oplysninger, der er anført i bilag I-V til beslutningen.

(4) Efter vedtagelsen af forordning (EU) nr. 652/2014 bør standardbestemmelserne for indholdet og medlemsstaternes forelæggelse af nationale programmer, jf. artikel 9 i nævnte forordning, ændres med henblik på fuldt ud at opfylde kravene i forordningens artikel 12.

(5) Derudover bør standardbestemmelserne for indholdet og medlemsstaternes forelæggelse af nationale programmer, jf. artikel 9 i forordning (EU) nr. 652/2014, overholde de kriterier for nationale udryddelses-, bekæmpelses- og overvågningsprogrammer, der er fastsat ved Kommissionens beslutning 2008/341/EF [3].

(6) For at være i tråd med udviklingen i EU-lovgivningen bør de elektroniske standardmodeller, som findes online på Kommissionens websted, anvendes for visse sygdomme, således at man lettere kan foretage fornødne ændringer eller medtage yderligere oplysninger. Kommissionen vil underrette medlemsstaterne om alle fornødne ændringer af de elektroniske standardmodeller og drøfte disse med dem inden for rammerne af Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder. De ændrede elektroniske standardmodeller vil blive udsendt til samtlige medlemsstater senest i begyndelsen af marts måned i det pågældende år.

---

[1] EUT L 189 af 27.6.2014, s. 1.

[2] Kommissionens beslutning 2008/425/EF af 25. april 2008 om standardbestemmelser for medlemsstaternes forelæggelse af nationale programmer for udryddelse, bekæmpelse og overvågning af visse dyresygdomme og zoonoser med henblik på EF-tilskud (EUT L 159 af 18.6.2008, s. 1).

[3] Kommissionens beslutning 2008/341/EF af 25. april 2008 om fastsættelse af EF-kriterier for nationale programmer for udryddelse, bekæmpelse og overvågning af visse dyresygdomme og zoonoser (EUT L 115 af 29.4.2008, s. 44).

(7) Vedrørende andre sygdomme, som ikke omfattes af de elektroniske standardmodeller, og vedrørende akvakulturdyresygdomme anses anvendelsen af ikke-elektroniske standardmodeller som et egnet værktøj til forelæggelse af nationale programmer i betragtning af det begrænsede antal forelæggelser de seneste år, hvilket ikke berettiger, at der udarbejdes særlige elektroniske modeller herfor.

(8) Af hensyn til klarheden bør beslutning 2008/425/EF derfor ophæves og afløses af nærværende afgørelse.

(9) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Ud over det indhold, der er fastsat i artikel 12, stk. 2, i forordning (EU) nr. 652/2014, skal de nationale programmer indeholde de oplysninger, der er angivet i bilagene til denne afgørelse.

Artikel 2

De nationale programmer, der er fastsat i artikel 9 i forordning (EU) nr. 652/2014, skal forelægges online ved anvendelse af de relevante elektroniske standardmodeller, som angivet i bilag I-IV til denne afgørelse, eller pr. post ved anvendelse af de relevante standardmodeller, jf. bilag V til denne afgørelse vedrørende sygdomme, der ikke er omfattet af de elektroniske standardmodeller, og jf. bilag VI til denne afgørelse vedrørende akvakulturdyresygdomme.

Artikel 3

Beslutning 2008/425/EF ophæves.

Artikel 4

Denne afgørelse anvendes ved forelæggelse af nationale udryddelses-, bekæmpelses- og overvågningsprogrammer for 2017 og efterfølgende år

Artikel 5

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2015.

På Kommissionens vegne
Vytenis ANDRIUKAITIS
Medlem af Kommissionen

BILAG I

Den særlige PDF-model, der skal anvendes ved forelæggelse af de nationale programmer vedrørende dyresygdomme, der er opført på listen nedenfor, kan tilgås på webstedet for GD SANTE:

http://ec.europa.eu/dgs/health_food-safety/funding/cff/animal_health/vet_progs_en.htm

Bilag I.a: for så vidt angår rabies

Bilag I.b: for så vidt angår kvægtuberkulose, kvægbrucellose og fåre- og gedebrucellose (B. melitensis)

Bilag I.c: for så vidt angår klassisk svinepest, afrikansk svinepest og smitsomt blæreudslæt hos svin

Bilag I.d: for så vidt angår bluetongue.

BILAG II

Den særlige PDF-model, der skal anvendes ved forelæggelse af programmer for bekæmpelse af salmonella, kan tilgås på webstedet for GD SANTE:

http://ec.europa.eu/dgs/health_food-safety/funding/cff/animal_health/vet_progs_en.htm

---

BILAG III

Den særlige PDF-model, der skal anvendes ved forelæggelse af programmer for bekæmpelse af transmissible spongiforme encephalopatier (BSE og scrapie), kan tilgås på webstedet for GD SANTE:

http://ec.europa.eu/dgs/health_food-safety/funding/cff/animal_health/vet_progs_en.htm

---

BILAG IV

Den særlige PDF-model, der skal anvendes ved forelæggelse af programmer for overvågning af fugleinfluenza, kan tilgås på webstedet for GD SANTE:

http://ec.europa.eu/dgs/health_food-safety/funding/cff/animal_health/vet_progs_en.htm

---

BILAG V

Standardbestemmelser for forelæggelse af nationale programmer for udryddelse, bekæmpelse og overvågning af de dyresygdomme, der er anført nedenfor:

— miltbrand

— oksens ondartede lungesyge

— ekinokokkose

— campylobakteriose

— listeriose

— trikinose

— verotoksinproducerende E. coli

1. **Identifikation af programmet**

Medlemsstat:

Sygdom(me) ([1]):

Programmets varighed: étårigt/flerårigt

Ansøgning om EU-tilskud til ([2]):

Dokumentets reference:

Kontaktperson (navn, tlf., fax, e-mail):

Dato for indsendelse til Kommissionen:

2. **Beskrivelse af sygdommen(e)s/zoonosernes epidemiologiske tilstand inden startdatoen for gennemførelsen af programmet samt data om sygdommen(e)s epidemiologiske udvikling** ([3])**:**

3. **Beskrivelse af det forelagte program** ([4])**:**

4. **Foranstaltninger under det forelagte program**

4.1. *Oversigt over foranstaltningerne under programmet*

4.2. *Organisering af og tilsyn med alle programmets interessenter* ([5]) *samt deres rolle:*

([1]) Der anvendes ét dokument pr. sygdom, medmindre alle programmets foranstaltninger over for målpopulationen anvendes til overvågning, bekæmpelse og udryddelse af forskellige sygdomme.

([2]) Angiv, hvilke(t) år der ansøges om tilskud for.

([3]) Der gives en koncis beskrivelse med oplysninger om målpopulationen (art, antal besætninger og antal dyr i alt og omfattet af programmet), de primære foranstaltninger (prøveudtagnings- og undersøgelsesordninger, anvendte udryddelsesforanstaltninger, besætningers og dyrs status, vaccinationsordninger) og de primære resultater (incidens, prævalens, besætningers og dyrs status). Der gives oplysninger om nærmere afgrænsede tidsrum, hvis foranstaltningerne er blevet ændret væsentligt. Som dokumentation for oplysninger vedlægges relevante epidemiologiske oversigter (se afsnit 6) suppleret med skemaer, diagrammer eller kort (der vedlægges).

([4]) Der gives en koncis beskrivelse af programmet med angivelse af de(t) primære mål (overvågning, bekæmpelse, udryddelse, besætningers og/eller regioners status, reduktion af prævalens og incidens), de primære foranstaltninger (prøveudtagnings- og undersøgelsesordninger, udryddelsesforanstaltninger, der skal anvendes, besætningers og dyrs status, vaccinationsordninger), målpopulationerne og område(r), hvor programmet gennemføres, samt definition af et positivt tilfælde.

([5]) Angiv de myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med og samordningen af de tjenestegrene, som skal gennemføre programmet, og de forskellige involverede aktører. Angiv ansvarsfordelingen blandt alle involverede parter.

4.3. *Beskrivelse og afgrænsning af de geografiske og administrative områder, hvor programmet skal gennemføres* ([1])*:*

4.4. *Angivelse af de mål, der skal være nået ved programmets afslutning, og de forventede fordele herved:*

4.5. *Egnede indikatorer til måling af, i hvilken udstrækning programmålene nås:*

4.6. *Beskrivelse af programmets foranstaltninger* ([2])*:*

4.6.1. Anmeldelse af sygdommen

4.6.2. Måldyr og måldyrpopulation

4.6.3. Identifikation af dyr og registrering af bedrifter

4.6.4. Dyrs og besætningers status ([3])

4.6.5. Bestemmelser om flytning af dyr

4.6.6. Anvendte test og prøveudtagningsordninger

4.6.7. Anvendte vacciner og vaccinationsordninger

4.6.8. Oplysning om og vurdering af styring af biosikkerhedsforanstaltninger samt infrastruktur på de involverede bedrifter

4.6.9. Foranstaltninger i tilfælde af et positivt resultat ([4])

4.6.10. Ordning for godtgørelse til ejerne af dyr, der er slagtet eller aflivet ([5])

4.6.11. Kontrol af programmets gennemførelse og af rapportering ([6])

5. **Finansielle ressourcer til gennemførelse af programmet:**

Anslået budget samt finansieringskilde: offentlige og/eller private midler.

([1]) Angiv navn, betegnelse, administrative grænser samt areal på hvert af de administrative og geografiske områder, hvor programmet skal gennemføres. Vedlæg kort for at anskueliggøre.
([2]) Der skal gives en dækkende beskrivelse af samtlige foranstaltninger, medmindre der kan henvises til EU-lovgivning. Der henvises også til den nationale lovgivning, hvori foranstaltningerne er fastsat.
([3]) Angives kun, hvis det er relevant.
([4]) Der gives en beskrivelse af foranstaltninger med hensyn til positive dyr (slagtningspolitik, anvendelse af kadavere, anvendelse eller behandling af animalske produkter, destruktion af alle produkter, der evt. kan overføre sygdommen, eller behandling af sådanne produkter med henblik på at undgå mulig kontaminering, en procedure for desinfektion af inficerede bedrifter, den valgte terapeutiske eller forebyggende behandling, en procedure for genindsætning af sunde dyr på bedrifter, hvor dyrene er blevet udsat, oprettelse af en overvågningszone omkring den inficerede bedrift).
([5]) Ikke for bluetongue.
([6]) Beskriv den procedure og kontrol, der vil blive iværksat for at sikre, at gennemførelsen af programmet overvåges korrekt.

6. **Data om den epidemiologiske udvikling i de seneste 5 år** [1]

6.1. *Sygdommens udvikling*

6.1.1. Data om besætninger [a] (ét skema pr. år)

Årgang:

Region [b]	Dyreart	Samlet antal besætninge [c]	Samlet antal besætninger, der er omfattet af programmet	Antal kontrollerede besætninger [d]	Antal positive besætninger [e]	Antal nye positive besætninger [f]	Antal besætninger udtaget af produktion	Positive besætninger udtaget af produktion (%)	INDIKATORER		
									Omfattede besætninger (%)	Positive besætninger (%) Periodeprævalens	Nye positive besætninger (%) Incidens
1	2	3	4	5	6	7	8	9 = (/) × 100	10 = (5/4) × 100	11 = (6/5) × 100	12 = (7/5) × 100
	I alt										

[a] Besætninger eller flokke eller bedrifter, alt efter hvad der er relevant.
[b] Region som defineret i medlemsstatens program.
[c] Samlet antal besætninger i regionen, både besætninger, der er tilskudsberettigede i henhold til programmet, og besætninger, der ikke er det.
[d] Ved kontrol forstås udførelse af en besætningstest i henhold til programmet for en sygdom med henblik på bevarelse eller forbedring af besætningens sundhedsstatus. I denne kolonne må en besætning ikke medregnes to gange, selv om den er blevet kontrolleret mere end en gang.
[e] Besætninger med mindst ét positivt dyr i den pågældende periode, uanset hvor mange gange besætningerne er blevet kontrolleret.
[f] Besætninger, hvis status i den foregående periode var *ukendt*, *ikke sygdomsfri — negativ*, *sygdomsfri*, *officielt sygdomsfri* eller *suspenderet*, og med mindst ét positivt dyr i den pågældende periode.

[1] Der gives oplysninger om sygdommen opstillet som i nedenstående skemaer, når det er relevant.

6.1.2. Data om dyr (ét skema pr. år)

År:

Region [a]	Dyreart	Samlet antal dyr [b]	Antal dyr [d], der skal testes i henhold til programmet	Antal testede dyr [c]	Antal individuelt testede dyr [d]	Antal positive dyr	Slagtning		INDIKATORER	
							Antal positive dyr, der er slagtet eller slået ned	Samlet antal dyr, der er slagtet [e]	Omfattede dyr (%)	Positive dyr (%) Prævalens
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10 = (5/4) × 100	11 = (7/5) × 100
	I alt									

[a] Region som defineret i medlemsstatens program.
[b] Samlet antal dyr i regionen, både besætninger, der er tilskudsberettigede i henhold til programmet, og besætninger, der ikke er det.
[c] Indbefatter både dyr, der er testet enkeltvis, og dyr, der er testet ved brug af samleprøver.
[d] Indbefatter kun dyr, der er testet enkeltvis, og ikke dyr, der er testet ved brug af samleprøver.
[e] Indbefatter alle positive dyr, der er slagtet, og også negative dyr, der er slagtet i henhold til programmet.

6.2. *Stratificerede data om overvågning og laboratorietest*

6.2.1. Stratificerede data om overvågning og laboratorietest

År:

Region [a]	Dyreart/kategori	Testtype [b]	Beskrivelse af testen	Antal analyserede prøver	Antal positive prøver
I alt					

[a] Region som defineret i medlemsstatens program.
[b] Det anføres, hvorvidt testen er serologisk, virologisk mv.

6.3. *Data om infektioner (ét skema pr. år)*

År:

Region [a]	Dyreart	Antal inficerede besætninger [b]	Antal inficerede dyr
I alt			

[a] Region som defineret i medlemsstatens program.
[b] Besætninger eller flokke eller bedrifter, alt efter hvad der er relevant.

6.4. *Data om besætningsstatus ved årets udgang (hvis det er relevant)*

År:

Region [a]	Dyreart	Status for de besætninger og dyr, der er omfattet af programmet [b]													
		Samlet antal besætninger og dyr, der er omfattet af programmet		Ukendt [c]		Ikke sygdomsfri eller ikke officielt sygdomsfri				Status som *sygdomsfri* eller *officielt sygdomsfri* suspenderet [f]		Sygdomsfri [g]		Officielt sygdomsfri [h]	
						Seneste kontrol var positiv [d]		Seneste kontrol var negativ [e]							
		Besætninger	Dyr [i]	Besætninger	Dyr [i]	Besætninger	Dyr [i]	Besætninger	Dyr [i]	Besætninger	Dyr [i]	Besætninger	Dyr [i]	Besætninger	Dyr [i]
I alt															

[a] Region som defineret i medlemsstatens program.
[b] Ved årets udgang.
[c] Ukendt: Der foreligger ingen tidligere kontrolresultater.
[d] Ikke sygdomsfri og seneste kontrol var positiv: Ved seneste besætningskontrol blev mindst ét dyr konstateret positivt.
[e] Ikke sygdomsfri og seneste kontrol var negativ: Seneste besætningskontrol var negativ, men besætningen var hverken *sygdomsfri* eller *officielt sygdomsfri*.
[f] Suspenderet som defineret i EU-bestemmelser eller nationale bestemmelser for den pågældende sygdom ved indberetningsperiodens udløb.
[g] Sygdomsfri besætning som defineret i EU-bestemmelser eller nationale bestemmelser for den pågældende sygdom.
[h] Officielt sygdomsfri besætning som defineret i EU-bestemmelser eller nationale bestemmelser for den pågældende sygdom.
[i] Indbefatter dyr, der er omfattet af programmet, i besætninger med den angivne status (venstre kolonne).

6.5. *Data om vaccinations- eller behandlingsprogrammer* ([1])

År:

Region ([a])	Dyreart	Samlet antal besætninger ([b])	Samlet antal dyr	Oplysninger om vaccinations- eller behandlingsprogram					
				Antal besætninger i vaccinations- eller behandlingsprogrammet	Antal vaccinerede eller behandlede besætninger	Antal vaccinerede eller behandlede dyr	Antal indgivne vaccinationsdoser eller behandlinger	Antal voksne dyr, der er vaccineret	Antal ungdyr, der er vaccineret
	I alt								

([a]) Region som defineret i medlemsstatens program.
([b]) Besætninger eller flokke eller bedrifter, alt efter hvad der er relevant.

([1]) Der skal kun gives oplysninger, hvis der er foretaget vaccination.

6.6. *Data om vildtlevende dyr* ([1])

6.6.1. Anslået bestand af vildtlevende dyr

År:

Regioner ([a])	Dyreart	Estimeringsmetode	Anslået bestand
I alt			

([a]) Region som defineret i medlemsstatens program.

6.6.2. Sygdomsovervågning og andre test af vildtlevende dyr (ét skema pr. år)

År:

Region ([a])	Dyreart	Testtype ([b])	Beskrivelse af testen	Antal analyserede prøver	Antal positive prøver
I alt					

([a]) Region som defineret i medlemsstatens program.
([b]) Det anføres, hvorvidt der er tale om en serologisk eller virologisk test, påvisning af biomarkør mv.

([1]) Der skal kun gives oplysninger, hvis programmet omfatter foranstaltninger vedrørende vildtlevende dyr, eller hvis oplysningerne har epidemiologisk relevans for sygdommen.

6.6.3. Data om vaccination eller behandling af vildtlevende dyr

År:

Region [a]	Areal (km²)	Vaccinations- eller behandlingsprogram		
		Antal indgivne vaccinationsdoser eller behandlinger	Antal kampagner	Samlet antal indgivne vaccinationsdoser eller behandlinger
I alt				

[a] Region som defineret i medlemsstatens program.

7. **Mål**

7.1. *Mål i forbindelse med testning (ét skema pr. gennemførelsesår* ([1]))

7.1.1. Mål for diagnosetest

Region ([a])	Testtype ([b])	Måldyrenes population ([c])	Prøvetype ([d])	Formål ([e])	Antal planlagte test
				I alt	

([a]) Region som defineret i medlemsstatens program.
([b]) Beskrivelse af testen.
([c]) Specifikation af måldyrenes art og kategorier.
([d]) Beskrivelse af prøven.
([e]) Beskrivelse af formålet (f.eks. statusforhold, overvågning, bekræftelse af sygdomsmistanke, overvågning af kampagner, serokonversion, kontrol af deleterede vacciner, afprøvning af vaccine, kontrol af vaccination osv.).

([1]) For efterfølgende år af godkendte flerårige programmer skal der kun udfyldes ét enkelt skema for det aktuelle år.

7.1.2. Mål for testning af besætninger og dyr

7.1.2.1. Mål for testning af besætninger [a]

Region [b]	Dyreart	Samlet antal besætninger [c]	Samlet antal besætninger, der er omfattet af programmet	Antal besætninger, der forventes kontrolleret [d]	Forventet antal positive besætninger [e]	Forventet antal nye positive besætninger [f]	Antal besætninger, der forventes udsat	Positive besætninger, der forventes udsat (%)	MÅLINDIKATORER		
									Forventet andel af omfattede besætninger (%)	Positive besætninger (%) Forventet periodeprævalens	Nye positive besætninger (%) Forventet incidens
1	2	3	4	5	6	7	8	9 = (8/6) × 100	10 = (5/4) × 100	11 = (6/5) × 100	12 = (7/5) × 100
I alt											

[a] Besætninger eller flokke eller bedrifter, alt efter hvad der er relevant.
[b] Region som defineret i medlemsstatens program.
[c] Samlet antal besætninger i regionen, både besætninger, der er tilskudsberettigede i henhold til programmet, og besætninger, der ikke er det.
[d] Ved kontrol forstås udførelse af en besætningstest i henhold til programmet for en sygdom med henblik på bevarelse, forbedring mv. af besætningens sundhedsstatus. I denne kolonne må en besætning ikke medregnes to gange, selv om den er blevet kontrolleret mere end en gang.
[e] Besætninger med mindst ét positivt dyr i den pågældende periode, uanset antal gange besætningerne er blevet kontrolleret.
[f] Besætninger, hvis status i den foregående periode var *ukendt*, *ikke sygdomsfri — negativ*, *sygdomsfri*, *officielt sygdomsfri* eller *suspenderet*, og med mindst ét positivt dyr i den pågældende periode.

7.1.2.2. Mål for testning af dyr

Region [a]	Dyreart	Samlet antal dyr [b]	Antal dyr [c], der skal testes i henhold til programmet	Forventet antal testede dyr [c]	Forventet antal individuelt testede dyr [d]	Forventet antal positive dyr	Slagtning		MÅLINDIKATORER	
							Antal positive dyr, der forventes slagtet eller udsat	Samlet antal dyr, der forventes slagtet [e]	Forventet andel af omfattede dyr (%)	Positive dyr (%) (forventet prævalens)
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10 = (5/4) × 100	11 = (7/5) × 100

[a] Region som defineret i medlemsstatens program.
[b] Samlet antal dyr i regionen, både besætninger, der er tilskudsberettigede i henhold til programmet, og besætninger, der ikke er det.
[c] Indbefatter både dyr, der er testet enkeltvis, og dyr, der er testet ved brug af samleprøver.
[d] Indbefatter kun dyr, der er testet enkeltvis, og ikke dyr, der er testet ved brug af samleprøver.
[e] Indbefatter alle positive dyr, der er slagtet, og også negative dyr, der er slagtet i henhold til programmet.

7.2. *Mål for besætningers og dyrs status (ét skema pr. gennemførelsesår), hvis det er relevant*

Region [a]	Dyreart	Samlet antal besætninger og dyr, der er omfattet af programmet		Mål for de besætninger og dyr, der er omfattet af programmet [b]											
				Ukendt [c] — forventet antal		Ikke sygdomsfri eller ikke officielt sygdomsfri — forventet antal				Status som sygdomsfri eller officielt sygdomsfri suspenderet [f] — forventet antal		Sygdomsfri [g] — forventet antal		Officielt sygdomsfri [h] — forventet antal	
						Seneste kontrol var positiv [d]		Seneste kontrol var negativ [e]							
		Besætninger	Dyr [i]	Besætninger	Dyr [i]	Besætninger	Dyr [i]	Besætninger	Dyr [i]	Besætninger	Dyr [i]	Besætninger	Dyr [i]	Besætninger	Dyr [i]
I alt															

[a] Region som defineret i medlemsstatens program.
[b] Ved årets udgang.
[c] Ukendt: Der foreligger ingen tidligere kontrolresultater.
[d] Ikke sygdomsfri og seneste kontrol var positiv: Ved seneste besætningskontrol blev mindst ét dyr konstateret positivt.
[e] Ikke sygdomsfri og seneste kontrol var negativ: Seneste besætningskontrol var negativ, men besætningen var hverken *sygdomsfri* eller *officielt sygdomsfri*.
[f] Suspenderet som defineret for den pågældende sygdom i EU-bestemmelser eller nationale bestemmelser, alt efter hvad der er relevant.
[g] Sygdomsfri besætning som defineret for den pågældende sygdom i EU-bestemmelser eller nationale bestemmelser, alt efter hvad der er relevant.
[h] Officielt sygdomsfri besætning som defineret for den pågældende sygdom i EU-bestemmelser eller nationale bestemmelser, alt efter hvad der er relevant.
[i] Indbefatter dyr, der er omfattet af programmet, i besætninger med den angivne status (venstre kolonne).

7.3. *Mål for vaccination eller behandling (ét skema pr. gennemførelsesår)*

7.3.1. Mål for vaccination eller behandling ([1])

Region ([a])	Dyreart	Samlet antal besætninger ([b]) i vaccinations- eller behandlingsprogrammet	Samlet antal dyr i vaccinations- eller behandlingsprogrammet	Mål for vaccinations- eller behandlingsprogram					
				Antal besætninger ([b]) i vaccinations- eller behandlingsprogrammet	Forventet antal vaccinerede eller behandlede besætninger ([b])	Forventet antal vaccinerede eller behandlede dyr	Forventet antal indgivne vaccinationsdoser eller behandlinger	Antal voksne dyr, der forventes vaccineret	Antal ungdyr, der forventes vaccineret
I alt									

([a]) Region som defineret i medlemsstatens program.
([b]) Besætninger eller flokke eller bedrifter, alt efter hvad der er relevant.

([1]) Der skal kun indberettes oplysninger, hvis det er relevant.

7.3.2. Mål for vaccination eller behandling ([1]) af vildtlevende dyr

Region ([a])	Dyreart	Areal (km²)	Mål for vaccinations- eller behandlingsprogram		
			Forventet antal indgivne vaccinationsdoser eller behandlinger under kampagnen	Forventet antal kampagner	Samlet forventet antal indgivne vaccinationsdoser eller behandlinger
	I alt				

([a]) Region som defineret i medlemsstatens program.

8. **Udspecificering af udgifterne til programmet (ét skema pr. gennemførelsesår)**

Udgifter til	Specifikation	Antal enheder	Udgift pr. enhed (EUR)	Samlet beløb (EUR)	Ansøgt om EU-tilskud (ja/nej)
1. **Testning**					
1.1. Udgifter til prøveudtagning					
	Tamdyr				
1.2. Udgifter til analyser	Bakteriologiske test (dyrkning) som led i officiel prøveudtagning				
	Serotypning af relevante isolater				

([1]) Der skal kun indberettes oplysninger, hvis det er relevant.

Udgifter til	Specifikation	Antal enheder	Udgift pr. enhed (EUR)	Samlet beløb (EUR)	Ansøgt om EU-tilskud (ja/nej)
	Bakteriologisk test med henblik på at kontrollere effektiviteten af desinficeringen af bedriften efter udtagning af en salmonellapositiv flok				
	Test til påvisning af antimikrobielle eller bakterievæksthæmmende stoffer i væv fra dyr fra flokke/besætninger, der er testet for salmonella				
	Øvrigt (angives nærmere)				
2. **Vaccinationer**	(Hvis programmet omfatter en vaccinationspolitik og der anmodes om tilskud til indkøb af vacciner, skal punkt 6.4 og 7.2 også udfyldes)				
2.1. Indkøb af vaccinationsdoser	Antal vaccinationsdoser				
3. **Slagtning og destruktion**					
3.1. Godtgørelse for dyr	Godtgørelse for dyr				
3.2. Transportudgifter					

Udgifter til	Specifikation	Antal enheder	Udgift pr. enhed (EUR)	Samlet beløb (EUR)	Ansøgt om EU-tilskud (ja/nej)
3.3. Udgifter til destruktion					
3.4. Tab i forbindelse med slagtning					
3.5. Udgifter til behandling af animalske produkter (æg, rugeæg osv.)	Udgifter til behandling af animalske produkter (æg, rugeæg osv.)				
4. **Rengøring og desinfektion**					
5. **Løn (til personale, der er ansat udelukkende til programmet)**	Løn				
	Andet (angives nærmere)				
6. **Hjælpematerialer og særligt udstyr**					

Udgifter til	Specifikation	Antal enheder	Udgift pr. enhed (EUR)	Samlet beløb (EUR)	Ansøgt om EU-tilskud (ja/nej)
7. **Øvrige udgifter**					
			I alt		

BILAG VI

Standardbestemmelser for forelæggelse af nationale programmer for udryddelse, bekæmpelse og overvågning af følgende akvakultursygdomme:

— egtvedsyge (viral hæmoragisk septikæmi) (VHS)

— infektiøs hæmatopoietisk nekrose (IHN)

— koi-herpesvirus-sygdom (KHV)

— infektiøs lakseanæmi (ILA)

— infektion med *Marteilia refringens*

— infektion med *Bonamia ostreae*

— white spot disease hos krebsdyr

Bestemmelser/ønskede oplysninger		Oplysninger/yderligere forklaring og begrundelse
1.	**Identifikation af programmet**	
1.1.	Medlemsstat	
1.2.	Kompetent myndighed (adresse, fax, e-mail)	
1.3.	Dokumentets reference	
1.4.	Dato for indsendelse til Kommissionen	
2.	**Meddelelsens art**	
2.1.	☐ Ansøgning vedrørende udryddelsesprogram	
3.	**National lovgivning** [1]	
4.	**Anmodning om tilskud**	
4.1.	Angiv, hvilke(t) år der ansøges om tilskud for	
4.2.	Godkendelse fra forvaltningsmyndigheden for det pågældende operationelle program (underskrift og stempel)	
5.	**Sygdomme**	
5.1.	Fisk	☐ VHS ☐ IHN ☐ ISAV ☐ KHV
5.2.	Bløddyr	☐ *Marteilia refringens* ☐ *Bonamia ostreae*

Bestemmelser/ønskede oplysninger		Oplysninger/yderligere forklaring og begrundelse
5.3.	Krebsdyr	☐ White spot disease
6.	**Generelle oplysninger om programmerne**	
6.1.	Kompetent myndighed ([2])	
6.2.	Organisering af og tilsyn med alle programmets aktører ([3])	
6.3.	En oversigt over akvakulturerhvervets struktur i det pågældende område, herunder produktionstyper, opdrættede arter osv.	
6.4.	Siden hvornår har det været obligatorisk at anmelde mistanke om og bekræftet forekomst af de(n) pågældende sygdom(me) til den kompetente myndighed?	
6.5.	Siden hvornår har der i hele den pågældende medlemsstat eksisteret et system for tidlig påvisning, som gør det muligt for den kompetente myndighed at træffe effektive foranstaltninger til sygdomsundersøgelse og -indberetning ([4])?	
6.6.	Oprindelse for akvakulturdyr, der er modtagelige for den pågældende sygdom, og som føres ind i medlemsstaten, zonen eller segmentet med henblik på opdræt	
6.7.	Retningslinjer for god hygiejnepraksis ([5])	
6.8.	Sygdommens epidemiologiske situation i mindst de sidste fire år inden programmets begyndelsestidspunkt ([6])	
6.9.	Anslåede udgifter til og forventet udbytte af programmet ([7])	
6.10.	Beskrivelse af det forelagte program ([8])	
6.11.	Programmets varighed	

	Bestemmelser/ønskede oplysninger	Oplysninger/yderligere forklaring og begrundelse
7.	**Område** (9)	
7.1.	☐ Medlemsstat	
7.2.	☐ Zone (helt afvandingsområde) (10)	
7.3.	☐ Zone (del af afvandingsområde) (11) Kunstige eller naturlige forhindringer, der afgrænser zonen og forklarer dens evne til at standse akvatiske dyrs vandring opstrøms fra lavereliggende dele af afvandingsområdet, angives og beskrives.	
7.4.	☐ Zone (flere afvandingsområder) (12)	
7.5.	☐ Segment, der er uafhængigt af sundhedsstatus i omkringliggende områder (13)	
	For hvert akvakulturbrug angives og beskrives vandforsyningen (14)	☐ Brønd, boring eller kilde ☐ Rensningsanlæg, der inaktiverer det relevante patogen (15)
	For hvert akvakulturbrug angives og beskrives naturlige eller kunstige forhindringer, og deres evne til at hindre akvatiske dyr i at komme fra de omkringliggende vandløb ind på de enkelte akvakulturbrug i et segment begrundes.	
	For hvert akvakulturbrug angives og beskrives beskyttelsen mod oversvømmelse og indtrængning af vand fra de omkringliggende vandløb	
7.6.	☐ Segment, der er afhængigt af sundhedsstatus i omkringliggende områder (16)	
	☐ Én epidemiologisk enhed på grund af den geografiske beliggenhed og afstand til andre akvakulturbrug eller opdrætsområder (17)	
	☐ Alle de akvakulturbrug, der indgår i segmentet, hører under samme biosikkerhedssystem (18)	
	☐ Evt. supplerende krav (19)	

	Bestemmelser/ønskede oplysninger	Oplysninger/yderligere forklaring og begrundelse
7.7.	Akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr, som er omfattet af programmet (registreringsnumre og geografisk beliggenhed)	
8.	**Foranstaltninger under det forelagte program**	
8.1.	Oversigt over foranstaltningerne under programmet	
	Første år ☐ Testning ☐ Høst med henblik på konsum eller videreforarbejdning ☐ Øjeblikkelig ☐ Senere ☐ Fjernelse og bortskaffelse ☐ Øjeblikkelig ☐ Senere ☐ Vaccinationer ☐ Andre foranstaltninger (angives nærmere)	Sidste år ☐ Testning ☐ Høst med henblik på konsum eller videreforarbejdning ☐ Øjeblikkelig ☐ Senere ☐ Fjernelse og bortskaffelse ☐ Øjeblikkelig ☐ Senere ☐ Andre foranstaltninger (angives nærmere)
8.2.	Beskrivelse af programforanstaltningerne ([20])	
	Målpopulation/målart	
	Anvendte test og prøveudtagningsordninger. Laboratorier, der er involverede i programmet ([21])	
	Bestemmelser om flytning af dyr	
	Anvendte vacciner og vaccinationsordninger	
	Foranstaltninger i tilfælde af et positivt resultat ([22])	

Bestemmelser/ønskede oplysninger		Oplysninger/yderligere forklaring og begrundelse
	Ordning for godtgørelse til ejerne	
	Kontrol af og tilsyn med programmets gennemførelse og rapportering	

([1]) Gældende national lovgivning vedrørende ansøgningen om udryddelsesprogram.
([2]) Der gives en beskrivelse af den kompetente myndigheds eller de kompetente myndigheders struktur, kompetencer, forpligtelser og beføjelser.
([3]) Der gives en beskrivelse af de myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med og samordningen af programmet og de forskellige involverede erhvervsdrivende.
([4]) Systemerne for tidlig påvisning skal navnlig sikre hurtig opdagelse af kliniske tegn på forekomst af en sygdom, en ny sygdom eller dødelighed af ukendt årsag på akvakulturbrug eller i områder med opdræt af bløddyr eller i naturen samt hurtig indberetning af hændelsen til den kompetente myndighed med henblik på så hurtigt som muligt at få indledt diagnostiske undersøgelser. Systemet for tidlig påvisning skal mindst omfatte følgende:
a) Der er blandt personale, der er ansat på akvakulturvirksomheder eller beskæftiget med forarbejdning af akvakulturdyr, en generel opmærksomhed på tegn, der kan tyde på forekomst af sygdommen, og dyrlæger eller specialister i akvatiske dyrs sundhed uddannes i påvisning og indberetning af usædvanlige sygdomstilfælde.
b) Der er dyrlæger eller specialister i akvatiske dyrs sundhed, som er uddannet i at opdage og indberette mistænkelige sygdomstilfælde
c) Den kompetente myndighed har adgang til laboratorier, der kan diagnosticere sygdommene på listerne og nye sygdomme og skelne dem fra andre sygdomme.
([5]) Der gives en beskrivelse i henhold til artikel 9 i Rådets direktiv 2006/88/EF af 24. oktober 2006 om dyresundhedsbestemmelser for akvakulturdyr og produkter deraf og om forebyggelse og bekæmpelse af visse sygdomme hos vanddyr (EUT L 328 af 24.11.2006, s. 14).
([6]) Oplysningerne gives ved anvendelse af skemaet i del 9 i bilag VI til denne afgørelse.
([7]) Der gives en beskrivelse af fordelene for landbrugere og samfundet som helhed.
([8]) Der gives en koncis beskrivelse af programmet, herunder hovedformål, vigtigste foranstaltninger, målpopulation, gennemførelsesområder og definition af positivt tilfælde.
([9]) Det område, programmet omfatter, skal klart afgrænses og beskrives på et kort, som bør vedlægges som bilag til ansøgningen.
([10]) Et helt afvandingsområde fra vandløbenes kilder til udmundingsområdet.
([11]) En del af et afvandingsområde fra vandløbenes kilde(r) til en naturlig eller kunstig forhindring, der standser akvatiske dyrs vandring opstrøms fra lavereliggende dele af afvandingsområdet.
([12]) Flere afvandingsområder, inkl. deres udmundinger i havet, eftersom afvandingsområderne er epidemiologisk forbundet via udmundingsområdet.
([13]) Segmenter, der omfatter et eller flere akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr, hvis sundhedsstatus vedrørende en specifik sygdom er uafhængig af de omkringliggende naturlige vandområders sundhedsstatus for den pågældende sygdom.
([14]) Et segment, hvis sundhedsstatus er uafhængig af de omkringliggende vandområders sundhedsstatus, skal forsynes med vand:
a) via et rensningsanlæg, der inaktiverer det relevante patogen for at reducere risikoen for indslæbning af sygdomme til et acceptabelt niveau, eller
b) direkte fra en brønd, en boring eller en kilde. Hvis dette vandforsyningssted ligger uden for akvakulturbrugets areal, skal vandet leveres direkte til akvakulturbruget og føres via en rørledning.
([15]) Der skal fremlægges tekniske oplysninger, der dokumenterer, at det relevante patogen er blevet inaktiveret for at reducere risikoen for indslæbning af sygdomme til et acceptabelt niveau.
([16]) Segmenter, der omfatter et eller flere akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr, hvis sundhedsstatus vedrørende en specifik sygdom er afhængig af de omkringliggende naturlige vandområders sundhedsstatus vedrørende den sygdom.
([17]) Der gives en beskrivelse af den geografiske beliggenhed og afstand til andre akvakulturbrug eller områder med akvakulturbrug, som begrunder, at segmentet kan betragtes som én epidemiologisk enhed.
([18]) Der gives en beskrivelse af det fælles biosikkerhedssystem.
([19]) Det enkelte akvakulturbrug eller område med opdræt af bløddyr i et segment, hvis sundhedsstatus er afhængig af de omkringliggende vandområders sundhedsstatus, skal være omfattet af supplerende foranstaltninger, der er pålagt af den kompetente myndighed, når det anses for nødvendigt for at forhindre indslæbning af sygdomme. Disse foranstaltninger kan omfatte oprettelse af en stødpudezone omkring segmentet, i hvilken der gennemføres et overvågningsprogram, og indførelse af supplerende beskyttelse mod indtrængning af eventuelle patogenbærere eller -vektorer.
([20]) Der skal gives en dækkende beskrivelse, medmindre der kan henvises til EU-lovgivning. Der henvises til den nationale lovgivning, hvori foranstaltninger er fastsat.
([21]) Diagnosticeringsmetoder og prøveudtagningsordninger beskrives. Hvis der anvendes OIE- eller EU-standarder, henvises der til disse. Hvis det ikke er tilfældet, beskrives de. Navnene på de laboratorier, der er involveret i programmet (nationalt referencelaboratorium eller udpegede laboratorier), angives.
([22]) Der gives en beskrivelse af foranstaltninger med hensyn til positive dyr (øjeblikkelig eller senere høst med henblik på konsum, øjeblikkelig eller senere fjernelse og bortskaffelse, forholdsregler mod spredning af patogenet ved høst, videreforarbejdning eller fjernelse og bortskaffelse, en procedure for desinficering af inficerede akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr, en procedure for udsætning af sunde dyr i akvakulturbrug eller områder med opdræt, hvor dyrene er blevet aflivet, og oprettelse af en overvågningszone omkring det inficerede akvakulturbrug eller område med opdræt osv.).

9. **Data om sygdommens epidemiologiske situation/udvikling i de seneste fire år (ét skema pr. gennemførelsesår)**

9.1. *Data om testning af dyrene*

Medlemsstat, zone eller segment (*)

Sygdom		År							
Akvakulturbrug eller område med opdræt af bløddyr	Antal prøveudtagninger	Antal kliniske inspektioner	Vandtemperatur ved prøveudtagningen/inspektionen	Dyrearter på prøveudtagningsstedet	Dyrearter, der er udtaget prøver af	Antal dyr, der er udtaget prøver af (i alt og pr. art)	Antal test	Positive resultater af laboratorieundersøgelse	Positive resultater af kliniske inspektioner
					I alt				

(*) Medlemsstat, zone eller segment, som defineret i punkt 7 i bilag VI.

9.2. *Data om testning af akvakulturbrug eller opdrætsområder*

Sygdom		År									
									Målindikatorer		
Medlemsstat, zone eller segment ([1])	Samlet antal akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr ([2])	Samlet antal akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr i henhold til programmet	Antal kontrollerede akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr ([3])	Antal positive akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr ([4])	Antal nye positive akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr ([5])	Antal tømte akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr	Andel af positive akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr, som er blevet tømt (%)	Fjernede og bortskaffede dyr ([6])	Dækningsprocent for akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr	Andel af positive akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr (%) Periodeprævalens i akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr	Andel af nye positive akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr (%) Incidens i akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr
1	2	3	4	5	6	7	8 =	9	10 =	11 = (5/4) × 100	12 = (6/4) × 100
I alt											

([1]) Medlemsstat, zone eller segment, som defineret i punkt 7 i bilag VI.
([2]) Samlet antal akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr i medlemsstaten, zonen eller segmentet som defineret i punkt 7 i bilag VI.
([3]) Ved kontrol forstås udførelse af en undersøgelse af akvakulturbruget/området med opdræt af bløddyr i henhold til programmet for en sygdom med henblik på forbedring af sundhedsstatus for akvakulturbruget/området med opdræt af bløddyr. Et akvakulturbrug/område med opdræt af bløddyr må ikke medregnes to gange i denne kolonne, selv om det er blevet kontrolleret mere end én gang.
([4]) Akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr med mindst ét positivt dyr i den pågældende periode, uanset hvor mange gange akvakulturbrugene/områderne med opdræt af bløddyr er blevet kontrolleret.
([5]) Akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr, hvis sundhedsstatus var i kategori I, kategori II, kategori III eller kategori IV, jf. del A i bilag III til direktiv 2006/88/EF, og hvor der i den pågældende periode har været mindst ét positivt dyr.
([6]) Antal dyr × 1 000 eller samlet vægt af de fjernede og bortskaffede dyr.

10. **Mål (ét skema pr. gennemførelsesår)**

10.1. *Mål for testning af dyr*

Medlemsstat, zone eller segment (*)

Sygdom		År					
Akvakulturbrug eller område med opdræt af bløddyr	Antal prøveudtagninger	Antal kliniske inspektioner	Vandtemperatur ved prøveudtagningen/inspektionen	Dyrearter på prøveudtagningsstedet	Dyrearter, der er udtaget prøver af	Antal dyr, der er udtaget prøver af (i alt og pr. art)	Antal test
					I alt		

(*) Medlemsstat, zone eller segment, som defineret i punkt 7 i bilag VI.

10.2. *Mål for testning af akvakulturbrug eller områder med opdræt*

Sygdom		År								
								Målindikatorer		
Medlemsstat, zone eller segment ([1])	Samlet antal akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr ([2])	Samlet antal akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr i henhold til programmet	Antal akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr, der forventes kontrolleret ([3])	Forventet antal positive akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr ([4])	Forventet antal nye positive akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr ([5])	Forventet antal tømte akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr	Forventet andel af positive akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr, som er blevet tømt (%)	Forventet dækningsprocent af akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr	Andel af positive akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr (%) Forventet periodeprævalens i akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr	Andel af nye positive akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr (%) Forventet incidens i akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr
1	2	3	4	5	6	7	8 = (7/5) × 100	9 = (4/3) × 100	10 = (5/4) × 100	11 = (6/4) × 100
I alt										

([1]) Medlemsstat, zone eller segment, som defineret i punkt 7 i bilag VI.

([2]) Samlet antal akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr i medlemsstaten, zonen eller segmentet som defineret i punkt 7 i bilag VI.

([3]) Ved kontrol forstås udførelse af en undersøgelse af akvakulturbruget/området med opdræt af bløddyr i henhold til programmet for en sygdom med henblik på forbedring af sundhedsstatus for akvakulturbruget/området med opdræt af bløddyr. Et akvakulturbrug/område med opdræt af bløddyr må ikke medregnes to gange i denne kolonne, selv om det er blevet kontrolleret mere end én gang.

([4]) Akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr med mindst ét positivt dyr i den pågældende periode, uanset hvor mange gange akvakulturbrugene/områderne med opdræt af bløddyr er blevet kontrolleret.

([5]) Akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr, hvis sundhedsstatus var i kategori I, kategori II, kategori III eller kategori IV, jf. del A i bilag III til direktiv 2006/88/EF, og hvor der i den pågældende periode har været mindst ét positivt dyr.

11. **Udspecificering af udgifterne til programmet (ét skema pr. gennemførelsesår)**

Udgifter til		Specifikation	Antal enheder	Udgift pr. enhed (EUR)	Samlet beløb (EUR)	Ansøgt om EU-tilskud (ja/nej)
1.	**Testning**					
1.1.	Udgifter til analyser	Test:				
		Test:				
		Test:				
1.2.	Udgifter til prøveudtagning					
1.3.	Øvrige udgifter					
2.	**Vaccination eller behandling**					
2.1.	Indkøb af vaccine/behandling					
2.2.	Distributionsomkostninger					
2.3.	Udgifter til indgift					
2.4.	Udgifter til kontrolføring					
3.	**Fjernelse og bortskaffelse af akvakulturdyr**					
3.1.	Godtgørelse af dyr					
3.2.	Transportudgifter					
3.3.	Udgifter til bortskaffelse					
3.4.	Tab i forbindelse med fjernelse					
3.5.	Udgifter til behandling af produkter					

Udgifter til		Specifikation	Antal enheder	Udgift pr. enhed (EUR)	Samlet beløb (EUR)	Ansøgt om EU-tilskud (ja/nej)
4.	**Rensning og desinficering**					
5.	**Løn (til personale, der er ansat udelukkende til programmet)**					
6.	**Hjælpematerialer og specialudstyr**					
7.	**Øvrige udgifter**					
				I alt		

RETSAKTER VEDTAGET AF ORGANER OPRETTET VED INTERNATIONALE AFTALER

ASSOCIERINGSRÅDET EU-REPUBLIKKEN MOLDOVAS AFGØRELSE Nr. 1/2015

af 18. december 2015

om anvendelsen af afsnit V i associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Moldova på den anden side på hele Republikken Moldovas område [2015/2445]

ASSOCIERINGSRÅDET HAR —

under henvisning til associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Moldova på den anden side ([1]), særlig artikel 462, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I overensstemmelse med artikel 464 i associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Moldova på den anden side (»aftalen«) har dele af aftalen fundet midlertidig anvendelse fra den 1. september 2014.

(2) Republikken Moldova har underrettet Kommissionen om, at den vil kunne sikre fuldstændig gennemførelse og håndhævelse af aftalens afsnit V (Handel og handelsrelaterede anliggender) på hele sit område med virkning fra den 1. januar 2016.

(3) Associeringsrådet bør regelmæssigt undersøge anvendelsen af aftalens afsnit V (Handel og handelsrelaterede anliggender) på hele Republikken Moldovas område.

(4) Associeringsudvalget i dettes handelssammensætning bør overvåge anvendelsen af aftalens afsnit V (Handel og handelsrelaterede anliggender) på hele Republikken Moldovas område og rapportere regelmæssigt til Associeringsrådet —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Afsnit V (Handel og handelsrelaterede anliggender) i associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Moldova på den anden side finder anvendelse på hele Republikken Moldovas område fra den 1. januar 2016.

2. Associeringsrådet vurderer anvendelsen af aftalens afsnit V (Handel og handelsrelaterede anliggender) på hele Republikken Moldovas område senest 10 måneder efter vedtagelsen af denne afgørelse og derefter en gang om året.

3. Associeringsudvalget i dettes handelssammensætning overvåger anvendelsen af afsnit V (Handel og handelsrelaterede anliggender) i aftalen omhandlet i stk. 1. Associeringsudvalget rapporterer til Associeringsrådet en gang om året, og når omstændighederne tilsiger det.

4. Afsnit VII (Institutionelle, almindelige og afsluttende bestemmelser) finder anvendelse i det omfang, det anvendes i forbindelse med aftalens afsnit V (Handel og handelsrelaterede anliggender).

([1]) EUT L 260 af 30.8.2014, s. 4.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Chişinău, den 18. december 2015

På Associeringsrådets vegne
G. BREGA
Formand

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)



Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA